

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 71



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
9 Μαρτίου 2013

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 71/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 63 της 2.3.2013

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 71/02

Υπόθεση C-529/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ασύμβατες προς την κοινή αγορά κρατικές ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακτήσεώς τους — Μη εκτέλεση — Ένσταση απαραδέκτου — Δεδικασμένο, λόγω προηγούμενης αποφάσεως του Δικαστηρίου)

2

2013/C 71/03

Υπόθεση C-73/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Frucona Košice a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, St. Nicolaus — trade a.s. (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Διαγραφή κατά 65 % φορολογικής οφειλής στο πλαίσιο συλλογικής διαδικασίας πτωχεύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα το ασυμβίβαστο της ενισχύσεως προς την εσωτερική αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Όρια του δικαστικού ελέγχου — Το Γενικό Δικαστήριο υποκαθιστά με το δικό του σκεπτικό τις παρατιθέμενες στην επίδικη απόφαση αιτιολογικές σκέψεις — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 71/04	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/11 και C-209/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 [αιτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stanleybet International LTD (C-186/11), William Hill Organization Ltd (C-186/11), William Hill plc (C-186/11), Sportingbet plc (C-209/11) κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργού Πολιτισμού (Άρθρα 43 και 49 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση παρέχουσα αποκλειστικό δικαίωμα διεξαγωγής, διαχειρίσεως, οργανώσεως και λειτουργίας τυχερών παιγνίων σε μία μόνον επιχείρηση, έχουσα τη νομική μορφή εισηγμένης στο Χρηματιστήριο ανώνυμης εταιρίας — Διαφήμιση των τυχερών παιγνίων και επέκταση σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έλεγχος ασκούμενος από το κράτος)	3
2013/C 71/05	Υπόθεση C-283/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Bundeskommunikationssenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sky Österreich GmbH κατά Österreichischer Rundfunk (Οδηγία 2010/13/ΕΕ — Παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων — Άρθρο 15, παράγραφος 6 — Κύρος — Γεγονότα μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό αποτελούντα το αντικείμενο αποκλειστικού δικαιώματος τηλεοπτικής μεταδόσεως — Δικαίωμα προσβάσεως των τηλεοπτικών οργανισμών στα γεγονότα αυτά για τη μετάδοση σύντομων ανταποκρίσεων επικαιρότητας — Περιορισμός της τυχόν αποζημιώσεως του κατόχου αποκλειστικού δικαιώματος στα πρόσθετα έξοδα που προκύπτουν από την παροχή της προσβάσεως αυτής — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 16 και 17 — Αναλογικότητα)	3
2013/C 71/06	Υπόθεση C-286/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Tomkins plc (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Ευθύνη της μητρικής εταιρίας απορρέουσα αποκλειστικώς από την παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής της — Αρχή ne ultra petita — Αποτέλεσμα ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως αφορώσας τη θυγατρική εταιρία επί της νομικής καταστάσεως της μητρικής εταιρίας)	4
2013/C 71/07	Υπόθεση C-646/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Falles Fagligt Forbund (3F), πρώην Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου της Δανίας (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα φορολογικής μειώσεως — Ναυτικοί εργαζόμενοι σε πλοία εγγεγραμμένα στο διεθνές νηολόγιο της Δανίας — Άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Προκαταρκτική εξέταση — Απόφαση της Επιτροπής να μην προβάλει αντιρρήσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Προϋποθέσεις κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως — Υπαρξη αμφιβολιών ως προς το συμβατό της ενισχύσεως με την κοινή αγορά — Προθεσμία εξετάσεως)	4
2013/C 71/08	Υπόθεση C-534/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2012 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 11 Σεπτεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-241/03 REV, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	5
2013/C 71/09	Υπόθεση C-557/12: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 3 Δεκεμβρίου 2012 — KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH κατά ÖBB Infrastruktur AG	5
2013/C 71/10	Υπόθεση C-579/12 RX: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα επανεξετάσεως) της 11ης Δεκεμβρίου 2012 περί επανεξετάσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (αναιρετικό τμήμα) που εκδόθηκε στις 8ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-268/11 P, Επιτροπή κατά Strack	6
2013/C 71/11	Υπόθεση C-586/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Δεκεμβρίου 2012 η Koninklijke Wegenbouw Stevin BV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin κατά Επιτροπής	6

2013/C 71/12	Υπόθεση C-589/12: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Δεκεμβρίου 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά GMAC UK PLC	7
2013/C 71/13	Υπόθεση C-596/12: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	8
2013/C 71/14	Υπόθεση C-601/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2012 η Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2012 στην υπόθεση T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd κατά Συμβουλίου	8
2013/C 71/15	Υπόθεση C-611/12 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Δεκεμβρίου 2012 ο Jean-François Giordano κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-114/11, Giordano κατά Επιτροπής	9
2013/C 71/16	Υπόθεση C-612/06 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2012 η Ballast Nedam NV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-361/06, Ballast Nedam NV κατά Επιτροπής	10
2013/C 71/17	Υπόθεση C-2/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 2 Ιανουαρίου 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières κατά Humeau Beaupreau SAS	11
2013/C 71/18	Υπόθεση C-12/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2013 οι Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérard Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin, Robert Marin κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-574/08, Syndicat des thoniers méditerranéens κ.λπ. κατά Επιτροπής	12
2013/C 71/19	Υπόθεση C-13/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 10 Ιανουαρίου 2013 οι Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérard Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin, Serge Antoine José Perez κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-574/08, Syndicat des thoniers méditerranéens κ.λπ. κατά Επιτροπής	12
2013/C 71/20	Υπόθεση C-31/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2013 η Ουγγαρία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 18 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-194/10, Ουγγαρία κατά Επιτροπής	13

Γενικό Δικαστήριο

2013/C 71/21	Υπόθεση T-474/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Consultadoria e Serviços κατά ΓΕΕΑ — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα JACKSON SHOES — Προγενέστερη εθνική εμπορική επωνυμία JACSON OF SCANDINAVIA AB — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Σχετικός λόγος ακυρότητας — Άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	15
--------------	---	----

2013/C 71/22	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-339/10 και T-532/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Cosepuri κατά EFSA [Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Μεταφορικές υπηρεσίες κλειστής διαδρομής στην Ιταλία και την Ευρώπη — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Απόφαση αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο — Εξωσυμβατική ευθύνη — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Προσφορά του αναδόχου — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου]	15
2013/C 71/23	Υπόθεση T-496/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Bank Mellat κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)	16
2013/C 71/24	Υπόθεση T-25/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Germans Boada κατά ΓΕΕΑ (Χειροκίνητος κόφτης πλακιδίων) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Χειροκίνητος κόφτης πλακιδίων — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Περίπτωση στην οποία δεν έχει αποκτηθεί διακριτικός χαρακτήρας διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρα 75 και 76 του κανονισμού 207/2009 — Ίση μεταχείριση]	16
2013/C 71/25	Υπόθεση T-189/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Yordanov κατά ΓΕΕΑ — Distribuidora comercial del frio (DISCO DESIGNER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος DISCO DESIGNER — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα DISCO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ίδια προϊόντα — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	17
2013/C 71/26	Υπόθεση T-283/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Fon Wireless κατά ΓΕΕΑ — nfon (nfon) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος nfon — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα fon και προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα FON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αίτηση μεταρρυθμίσεως] ...	17
2013/C 71/27	Υπόθεση T-662/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Müller κατά ΓΕΕΑ — Loncar (Sunless) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος Sunless — Προγενέστερα κοινοτικά λεκτικά σήματα SUNLESS και LONCAR-SUNLESS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	18
2013/C 71/28	Υπόθεση T-218/00: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2013 — Cooperativa Mare Azzurro κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μειώσεις των εργοδοτικών εισφορών υπέρ των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στις περιφέρειες της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)	18
2013/C 71/29	Υπόθεση T-262/00: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2013 — La Vigile San Marco κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μειώσεις των κοινωνικών εισφορών που βάρυναν επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιοχή της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κρίνουσα το καθεστώς ενισχύσεως ασύμβατο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος)	19

2013/C 71/30	Υπόθεση T-263/00: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2013 — La Navale κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μειώσεις των κοινωνικών εισφορών που βάρυναν επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιοχή της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κρίνουςα το καθεστώς ενισχύσεως ασύμβατο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος) 19	19
2013/C 71/31	Υπόθεση T-403/05 RENV: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2013 — My Travel κατά Επιτροπής (Πρόσβαση στα έγγραφα των οργάνων — Έγγραφα που αφορούν απόφαση περί συγκεντρώσεως επιχειρήσεων ακυρωθείσα από το Πρωτοδικείο — Άρνηση της προσβάσεως — Κατάργηση της δίκης) 20	20
2013/C 71/32	Υπόθεση T-497/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2013 — Divandari κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδιστεί η διάδοση πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα μέτρα — Κατάργηση της δίκης) 20	20
2013/C 71/33	Υποθέσεις T-445/11 και T-88/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2013 — Charron Inox και Almet κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Κίνας — Προσωρινός δασμός αντντάμπινγκ — Κατάργηση της δίκης — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ — Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος) 21	21
2013/C 71/34	Υπόθεση T-21/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2013 — Alfacam κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου [Προσφυγή ακυρώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Παροχή οπτικοακουστικών υπηρεσιών για το Κοινοβούλιο — Απόρριψη προσφοράς διαγωνιζομένου — Άρθρα 94 και 103 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος] 22	22
2013/C 71/35	Υπόθεση T-468/12: Προσφυγή της 16ης Οκτωβρίου 2012 — Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina κατά Επιτροπής 22	22
2013/C 71/36	Υπόθεση T-545/12: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2012 — Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής 23	23
2013/C 71/37	Υπόθεση T-4/13: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2013 — Communicaid Group κατά Επιτροπής 24	24
2013/C 71/38	Υπόθεση T-6/13: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2013 — NICO κατά Συμβουλίου 24	24
2013/C 71/39	Υπόθεση T-8/13: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Ιανουαρίου 2013 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής 25	25
2013/C 71/40	Υπόθεση T-20/13 P: Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 17 Ιανουαρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-41/06 RENV, Marcuccio κατά Επιτροπής 26	26
2013/C 71/41	Υπόθεση T-25/13: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2013 — Maurer & Wirtz κατά ΓΕΕΑ — Sacra (4711 Aqua Mirabilis) 27	27

2013/C 71/42	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-445/09 και T-448/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής 27	27
2013/C 71/43	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-447/09 και T-449/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής 27	27
2013/C 71/44	Υπόθεση T-125/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής 27	27
2013/C 71/45	Υπόθεση T-167/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής 27	27

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 71/46	Υπόθεση F-24/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2013 — Νικόλαος Κατρακάζας κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Εσωτερικοί διαγωνισμοί COM/INT/OLAF/09/AD 8 και COM/INT/OLAF/09/AD 10 — Καταπολέμηση της απάτης — Επανεξέταση της αποφάσεως περί συμμετοχής στην προφορική δοκιμασία — Επανεξέταση της αποφάσεως περί μη εγγραφής στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά την προκήρυξη του διαγωνισμού — Προϋποθέσεις για τα διπλώματα και την επαγγελματική εμπειρία — Κανόνας περί της ανωνυμίας — Παράβαση του άρθρου 31 ΚΥΚ — Κατάχρηση εξουσίας — Θέμα της γραπτής δοκιμασίας το οποίο ευνοεί κατηγορία υποψηφίων — Συμπεριφορά μέλους της εξεταστικής επιτροπής κατά την προφορική δοκιμασία) 28	28
2013/C 71/47	Υπόθεση F-92/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής — Εκπρόδεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτη) 28	28
2013/C 71/48	Υπόθεση F-95/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής — Εκπρόδεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο) 28	28
2013/C 71/49	Υπόθεση F-100/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής — Εκπρόδεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο) 29	29
2013/C 71/50	Υπόθεση F-126/12: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Οκτωβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής 29	29
2013/C 71/51	Υπόθεση F-130/12: Προσφυγή/αγωγή της 2ας Νοεμβρίου 2012 — ZZ κατά Κοινοβουλίου 29	29

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 71/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 63 της 2.3.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 55 της 23.2.2013

EE C 46 της 16.2.2013

EE C 38 της 9.2.2013

EE C 32 της 2.2.2013

EE C 26 της 26.1.2013

EE C 9 της 12.1.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-529/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ασύμβατες προς την κοινή αγορά κρατικές ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακτήσεώς τους — Μη εκτέλεση — Ένσταση απαραδέκτου — Δεδικασμένο, λόγω προηγούμενης αποφάσεως του Δικαστηρίου)

(2013/C 71/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και C. Urraca Caviedes)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 288 ΣΛΕΕ και των άρθρων 2 και 3 της αποφάσεως 1999/509/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορήγησε η Ισπανία στις επιχειρήσεις του ομίλου Magefesa και στις επιχειρήσεις που τον διαδέχθηκαν (ΕΕ 1999, L 198, σ. 15) — Χορήγηση ενισχύσεων στην Industrias Domésticas, S.A. (Indosa)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη λαμβάνοντας εμπροθέσμως, όσον αφορά την επιχείρηση Industrias Domésticas SA, τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς την απόφαση 1999/509/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορήγησε η Ισπανία στις επιχειρήσεις του ομίλου Magefesa και στις επιχειρήσεις που τον διαδέχθηκαν, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και από τα άρθρα 2 και 3 της ως άνω αποφάσεως.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 27.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Frucona Košice a.s. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, St. Nicolaus — trade a.s.

(Υπόθεση C-73/11 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Διαγραφή κατά 65 % φορολογικής οφειλής στο πλαίσιο συλλογικής διαδικασίας πτωχεύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα το ασυμβίβαστο της ενισχύσεως προς την εσωτερική αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Όρια του δικαστικού ελέγχου — Το Γενικό Δικαστήριο υποκαθιστά με το δικό του σκεπτικό τις παρατιθέμενες στην επίδικη απόφαση αιτιολογικές σκέψεις — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Παραμόρφωση αποδεικτικών στοιχείων)

(2013/C 71/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Frucona Košice a.s. (εκπρόσωποι: P. Lasok QC, J. Holmes και B. Hartnett, barristers, O. Geiss, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Walkerová, L. Armati και B. Martenczuk), St. Nicolaus — trade a.s. (εκπρόσωπος: N. Smaho, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 7 Δεκεμβρίου 2010 επί της υποθέσεως T-11/07, Frucona Košice κατά Επιτροπής, και με την οποία απέρριψε προσφυγή με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 2087 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Σλοβακία στη Frucona Košice, υπό τη μορφή διαγραφής εκ μέρους της αρμόδιας φορολογικής αρχής φορολογικής οφειλής στο πλαίσιο συλλογικής διαδικασίας αφερεγγυότητας (κρατική ενίσχυση αριθ. C-25/2005, πρώην NN/2005), καθόσον με την επίδικη απόφαση το εν λόγω μέτρο κρίνεται ασύμβατο προς την κοινή αγορά και καλείται η Σλοβακία να προβεί στην ανάκτηση του συνόλου της ενισχύσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2010, T-11/07, Frucona Košice κατά Επιτροπής.

2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκειμένου τούτο να κρίνει επί των προβληθέντων ενώπιόν του λόγων ακυρώσεως επί των οποίων το ίδιο δεν αποφάνθηκε.

3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 130 της 30.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 [αιτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stanleybet International LTD (C-186/11), William Hill Organization Ltd (C-186/11), William Hill plc (C-186/11), Sportingbet plc (C-209/11) κατά Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Υπουργού Πολιτισμού

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/11 και C-209/11) (¹)

(Άρθρα 43 και 49 ΕΚ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση παρέχουσα αποκλειστικό δικαίωμα διεξαγωγής, διαχειρίσεως, οργάνωσης και λειτουργίας τυχερών παιγνίων σε μία μόνον επιχείρηση, έχουσα τη νομική μορφή εισηγμένης στο Χρηματιστήριο ανώνυμης εταιρίας — Διαφήμιση των τυχερών παιγνίων και επέκταση σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έλεγχος ασκούμενος από το κράτος)

(2013/C 71/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stanleybet International LTD (C-186/11), William Hill Organization Ltd (C-186/11), William Hill plc (C-186/11), Sportingbet plc (C-209/11)

κατά

Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών,

Υπουργού Πολιτισμού,

παρισταμένης της εταιρίας: Οργανισμός Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου ΑΕ (ΟΠΑΠ)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 56 ΣΛΕΕ (άρθρα 43 και 49 ΕΚ) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, προκειμένου να επιτύχει τον στόχο του περιορισμού της προσφοράς τυχερών παιγνίων, παραχωρεί το αποκλειστικό δικαίωμα διεξαγωγής, διαχείρισης, οργάνωσης και λειτουργίας τυχερών παιγνίων σε μία μόνον επιχείρηση, η οποία έχει την μορφή ανώνυμης εταιρίας και είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο — Διαφήμιση από την επιχείρηση αυτή των τυχερών παιχνιδιών και επέκταση σε άλλα κράτη της Ένωσης

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία παρέχει το αποκλειστικό δικαίωμα διεξαγωγής, διαχειρίσεως, οργάνωσης και λειτουργίας των τυχερών παιγνίων σε έναν και μόνον οργανισμό, εφόσον, αφενός, η ρύθμιση αυτή δεν ανταποκρίνεται όντως στη μέριμνα για μείωση των δυνατοτήτων συμμετοχής σε παίγνια και για περιορισμό των δραστηριοτήτων στον τομέα αυτόν με συνεπή και συστηματικό τρόπο και, αφετέρου, εφόσον δεν διασφαλίζεται αυστηρός έλεγχος από τις δημόσιες αρχές της επεκτάσεως του τομέα των τυχερών παιγνίων αποκλειστικώς και μόνο στο μέτρο που είναι αναγκαίο για την καταπολέμηση της συναφούς προς τα παίγνια εγκληματικότητας, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

2) Σε περίπτωση που η εθνική κανονιστική ρύθμιση στον τομέα της οργάνωσης τυχερών παιγνίων δεν συμβιβάζεται προς τις διατάξεις της Συνθήκης περί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και της ελευθερίας εγκαταστάσεως, οι εθνικές αρχές δεν μπορούν, κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου, να μην αποφαινούνται επί αιτήσεων όπως οι επίμαχες στις κύριες δίκες, οι οποίες αφορούν τη χορήγηση αδειών στον τομέα των τυχερών παιγνίων.

3) Υπό συνθήκες όπως αυτές των υποθέσεων των κυρίων δικών, οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να εκτιμούν τις αιτήσεις χορηγήσεως αδείας οργάνωσης τυχερών παιγνίων που τους υποβάλλονται με γνώμονα το επίπεδο προστασίας των καταναλωτών και της κοινωνικής τάξεως το οποίο σκοπούν να διασφαλίσουν, βάσει όμως αντικειμενικών κριτηρίων που δεν εισάγουν διακρίσεις.

(¹) EE C 186 της 25.6.2011.

EE C 194 της 2.7.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιανουαρίου 2013 [αίτηση του Bundeskommunikationssenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sky Österreich GmbH κατά Österreichischer Rundfunk

(Υπόθεση C-283/11) (¹)

(Οδηγία 2010/13/ΕΕ — Παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων — Άρθρο 15, παράγραφος 6 — Κύρος — Γεγονότα μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό αποτελούντα το αντικείμενο αποκλειστικού δικαιώματος τηλεοπτικής μετάδοσης — Δικαίωμα προσβάσεως των τηλεοπτικών οργανισμών στα γεγονότα αυτά για τη μετάδοση σύντομων ανταποκρίσεων επικαιρότητας — Περιορισμός της τυχόν αποζημιώσεως του κατόχου αποκλειστικού δικαιώματος στα πρόσθετα έξοδα που προκύπτουν από την παροχή της προσβάσεως αυτής — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 16 και 17 — Αναλογικότητα)

(2013/C 71/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundeskommunikationssenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sky Österreich GmbH

κατά

Österreichischer Rundfunk

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundeskommunikationssenat — Συμβατό του άρθρου 15, παράγραφος 6, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες μεγάλου ενδιαφέροντος για το κοινό, οι οποίες μεταδίδονται κατ' αποκλειστικότητα — Περιορισμός τυχόν οικονομικής αντιπαροχής μέχρι το ποσό των πρόσθετων εξόδων που προκύπτουν από την παροχή της πρόσβασης αυτής — Αναλογικότητα

Διατακτικό

Από την εξέταση του υποβληθέντος προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να θίξει το κύρος του άρθρου 15, παράγραφος 6, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων).

(¹) ΕΕ C 269 της 10.9.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 22ας Ιανουαρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Tomkins plc

(Υπόθεση C-286/11 P) (¹)

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και κράματα χαλκού — Ευθύνη της μητρικής εταιρίας απορρέουσα αποκλειστικώς από την παραβατική συμπεριφορά της θυγατρικής της — Αρχή *ne ultra petita* — Αποτέλεσμα ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως αφορώσας τη θυγατρική εταιρία επί της νομικής καταστάσεως της μητρικής εταιρίας)

(2013/C 71/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, V. Bottka και R. Sauer)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Tomkins plc (εκπρόσωποι: K. Bacon, barrister, S. Jordan, solicitor)

Αντικείμενο

Αίτηση αναρέσεως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2011, T-382/06, Tomkins κατά Επιτροπής, με την οποία ακυρώθηκε εν μέρει η απόφαση 2007/691/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/F/38.121 — Σύνδεσμοι σωληνώσεων) [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2006) 4180], αφορώσα σύμπραξη για τον καθορισμό των τιμών και των εκπτώσεων και επιστροφών τιμήματος, τη δημιουργία μηχανισμών εφάρμογής των αυξήσεων τιμών, την κατανομή των πελατών και την ανταλλαγή πληροφοριών εμπορικού περιεχομένου στην ευρωπαϊκή αγορά των συνδέσμων σωληνώσεων από χαλκό και, ιδίως, κράματα χαλκού (ΕΕ L 283, σ. 63), και μειώθηκε το ποσό του επιβληθέντος στην Tomkins plc προστίμου.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 238 της 13.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013 — Falles Fagligt Forbund (3F), πρώην Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-646/11 P) (¹)

(Αίτηση αναρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα φορολογικής μειώσεως — Ναυτικοί εργαζόμενοι σε πλοία εγγεγραμμένα στο διεθνές νηολόγιο της Δανίας — Άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ — Προκαταρκτική εξέταση — Απόφαση της Επιτροπής να μην προβάλλει αντιρρήσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Προϋποθέσεις κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως — Ύπαρξη αμφιβολιών ως προς το συμβατό της ενισχύσεως με την κοινή αγορά — Προθεσμία εξέτασεως)

(2013/C 71/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Falles Fagligt Forbund (3F), πρώην Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (εκπρόσωποι: P. Torbøl, advokat, S. Aparicio Hill, abogada, και V. Edwards, solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και P. J. Loewenthal), Βασιλείο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. Vang και C. Thorning)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-30/03 RENV, 3F κατά Επιτροπής, και με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2002) 4370 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2002, με την οποία κρίθηκε ότι τα μέτρα φορολογικής μειώσεως που ισχύουν για τους ναυτικούς που εργάζονται σε δανικά πλοία συνιστούν κρατικές ενισχύσεις συμβατές με την κοινή αγορά (υπόθεση C-319/07 P, αναπεμφθείσα κατόπιν αναιρέσεως).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Falles Fagligt Forbund (3F) στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 65 της 3.3.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2012 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 11 Σεπτεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-241/03 REV, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-534/12 P)

(2013/C 71/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: G. Cipressa, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσέοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 11 Σεπτεμβρίου 2012, επί της υποθέσεως T-241/03 REV·
- κυρίως,

- a) να κρίνει παραδεκτή την, υποβληθείσα από τον ανααιρεσέοντα στις 27 Δεκεμβρίου 2011 και εκ της οποίας ανέκυψε η υπό κρίση υπόθεση, αίτηση αναθεωρήσεως της διατάξεως που εξέδωσε το πρώτο τμήμα του τότε Πρωτοδικείου στις 17 Μαΐου 2006, επί της υποθέσεως T-241/03, Marcuccio κατά Επιτροπής, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του νυν Γενικού Δικαστηρίου, και, ως εκ τούτου, να κρίνει υπέρ της συνεχίσεως της δίκης, όπως προβλέπεται εκ του νόμου, και

- β) να καταδικάσει την αναηρεσίβλητη στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο ανααιρεσίων στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, ή

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου, όπως προβλέπεται εκ του νόμου, επί του παραδεκτού της αιτήσεως της 27ης Δεκεμβρίου 2011 και, εφόσον απαιτείται, επί της ουσίας της υποθέσεως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Δικονομικές πλημμέλειες θίγουσες τα συμφέροντα του ανααιρεσέοντος, εκ των οποίων απορρέουν σφάλματα ως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων: α') παντελής έλλειψη διεξαγωγής αποδείξεων και παράλειψη αιτιολογήσεως της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως, β') παράβαση ουσώδους τύπου, γ') παραβίαση της αρχής του απαραβίαστου της αρμοδιότητας του εκ των προτέρων καθορισμένου φυσικού δικαστή να επιληφθεί υποθέσεως, δ') παράβαση των διατάξεων του άρθρου 64, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και του άρθρου 127, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού και, τέλος, παραβίαση του δικονομικού δικαιώματος του ανααιρεσέοντος, βάσει του οποίου του παρέχεται η δυνατότητα να ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο, ανά πάσα στιγμή, τη λήψη μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας σχετικά με την εν λόγω υπόθεση·
- 2) παράβαση του άρθρου 44, παράγραφοι 1 και 2, του Οργανισμού του Δικαστηρίου·
- 3) παραβίαση της γενικής αρχής του δικαίου η οποία περιέχεται σε απόφαση του Δικαστηρίου, της 13ης Οκτωβρίου 1977, επί της υποθέσεως 56/75 REV, Elz κατά Επιτροπής·
- 4) παντελής έλλειψη διεξαγωγής αποδείξεων και παράλειψη αιτιολογήσεως της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως και λόγω παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών και των ισχυρισμών του ανααιρεσέοντος.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 3 Δεκεμβρίου 2012 — KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH κατά ÖBB Infrastruktur AG

(Υπόθεση C-557/12)

(2013/C 71/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέουσες: KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH

Αναιρεσίβλητη: ÖBB Infrastruktur AG

χρόνου εργασίας, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της οδηγίας 2003/88 και, ειδικότερα, την ετήσια άδεια μετ' αποδοχών, και

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ (άρθρο 81 ΕΚ, άρθρο 85 Συνθήκη) την έννοια ότι κάποιος μπορεί να απαιτήσει, από τους μετέχοντες σε σύμπραξη, αποζημίωση και για τη ζημία την οποία του προκάλεσε τρίτος σε σχέση με τη σύμπραξη, ο οποίος, επωφελούμενος από την αύξηση των τιμών της αγοράς, αυξάνει τις τιμές των δικών του προϊόντων περισσότερο από όσο θα τις είχε αυξήσει εάν δεν υφίστατο η σύμπραξη (Umbrella-Pricing), ούτως ώστε η αναγνωρισθείσα ως θεμελιώδης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχή της αποτελεσματικότητας να επιτάσσει την επιδίκαση αποζημιώσεως κατά το εθνικό δίκαιο;

— ότι, συνακόλουθα, το άρθρο 4 του παραρτήματος V του εν λόγω κανονισμού σημαίνει ότι το δικαίωμα μεταφοράς της ετήσιας αδείας πέραν του τιθιμένου με την ανωτέρω διάταξη ορίου μπορεί να χορηγηθεί μόνον σε περίπτωση κωλύματος συνδεόμενου με τη δραστηριότητα του μονίμου υπαλλήλου ως εκ της ασκήσεως των καθηκόντων του.

Οι κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερόμενοι, αλλά και οι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διάδικοι, καλούνται να καταθέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί των ανωτέρω ζητημάτων εντός προθεσμίας ενός μήνα από την κοινοποίηση της παρούσας αποφάσεως.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα επανεξετάσεως) της 11ης Δεκεμβρίου 2012 περί επανεξετάσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (αναιρετικό τμήμα) που εκδόθηκε στις 8ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-268/11 P, Επιτροπή κατά Strack

(Υπόθεση C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι στην υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Guido Strack

Ζητήματα προς επανεξέταση

Η επανεξέταση θα χωρήσει επί των ζητημάτων αν, υπό το φως της νομολογίας του Δικαστηρίου επί του δικαιώματος λήψεως ετήσιας αδείας μετ' αποδοχών, ως αρχής του κοινωνικού δικαίου της Ένωσης, η οποία κατοχυρώνεται ρητώς και στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην οποία αναφέρεται ιδίως η οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9), η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-268/11 P, Επιτροπή κατά Strack, θίγει την ενότητα και τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης, καθόσον το δικάσαν ως αναιρετικό δικαιοδοτικό όργανο Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε:

— ότι το άρθρο 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν διέπει τις περιπτώσεις παραγραφής, όσον αφορά την οργάνωση του

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Δεκεμβρίου 2012 η Koninklijke Wegenbouw Stevin BV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-586/12 P)

(2013/C 71/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (εκπρόσωπος: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που, με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η KWS είχε ηγετικό ρόλο στη σύμπραξη που διαπίστωσε η Επιτροπή,

— να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1, στοιχείο j της προβαλλόμενης αποφάσεως (¹), στο μέτρο που η Επιτροπή επέβαλε στην KWS πρόστιμο ύψους 27,36 εκατομμυρίων ευρώ,

— να υπολογίσει εκ νέου το πρόστιμο της KWS, καθορίζοντάς το στο ποσό των $27,36 - 0,5 \times 17,1 = 18,81$ εκατομμυρίων ευρώ,

— να καταδικάσει την Επιτροπή να φέρει μέρος των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η KWS πρωτοδικώς και κατ' αναίρεση και να προσδιορίσει αυτό το μέρος των εξόδων.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

Πρώτος λόγος αναίρεσης

Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ενώ δεν τήρησε τις θεμελιώδεις απαιτήσεις που επιβάλλει η ανάγκη συνοχής των δικαστικών αποφάσεων, καθόσον, με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, εκτίμησε αντιφατικά τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία για καθεμία από τις προσφεύγουσες KWS και Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V (SNV), τούτο δε χωρίς να παραθέσει οποιαδήποτε, πόσο μάλλον πειστική, αιτιολογία (η προσφυγή της SNV εκδικάσθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, υπόθεση T-343/06), παρά το ότι, δυνάμει της προσβαλλόμενης απόφασης, οι KWS και SNV είχαν από κοινού τον ίδιο ρόλο στο πλαίσιο των συμφωνιών συμπράξεων.

— Οι εκτιμήσεις στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο σχετικά με τον φερόμενο ρόλο υποκινητή και ηγέτη της KWS, αφενός, και της SNV, αφετέρου, δεν πρέπει να αξιολογηθούν αυτοτελώς: Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι KWS και SNV είχαν από κοινού αποτελέσει τις ηγετικές δυνάμεις της συμπράξεως.

— Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε κατά τρόπο αντιφατικό την αποδεικτική ισχύ ορισμένων από τα στοιχεία τα οποία επικαλέστηκε η Επιτροπή κατά των KWS και SNV, πράγμα που είναι νομικώς ανεπίτρεπτο.

— Κατόπιν των προεκτεθέντων, είναι εσφαλμένη η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η KWS ήταν η μοναδική εταιρία που είχε ηγετικό ρόλο εντός της διαπιστωθείσας συμπράξεως προμηθευτών πίσσας και κατασκευαστών έργων οδοποιίας.

Δεύτερος λόγος αναίρεσης

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές της απαγορεύσεως των αυθαίρετων πράξεων, της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας κρίνοντας, με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ότι πρέπει να διατηρηθεί η προσαύξηση του προστίμου κατά 50 % που επέβαλε η Επιτροπή στην KWS λόγω του ότι η εταιρία αυτή είχε ρόλο υποκινητή και ηγέτη, μολονότι εκ των υστέρων διαπιστώθηκε ότι δεν συνέτρεχαν επαρκείς λόγοι για να της καταλογιστεί ο ρόλος του υποκινητή.

— Αν κριθεί εσφαλμένη η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η KWS ήταν η μοναδική εταιρία που είχε ηγετικό ρόλο, το ίδιο πρέπει να ισχύσει και για την προσαύξηση του προστίμου.

— Το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι πρέπει να διατηρηθεί η επιβληθείσα από την Επιτροπή προσαύξηση του προστίμου,

παρά το γεγονός ότι το θεσμικό αυτό όργανο δεν παρέδωσε επαρκή στοιχεία που να αποδεικνύουν τη συνδρομή μιας από τις δύο περιστάσεις που δικαιολογούν τέτοια προσαύξηση, «επιβραβεύει» την Επιτροπή για τις μη εμπεριστατωμένες εκτιμήσεις στις οποίες προέβη με την προσβαλλόμενη απόφαση.

— Η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι πρέπει να διατηρηθεί (και μάλιστα σε όλη της την έκταση) η προσαύξηση κατά 50 % του επιβληθέντος στην KWS προστίμου είναι αντίθετη προς τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, λαμβανομένου υπόψη ότι, στο πλαίσιο της παράλληλης διαδικασίας προσφυγής στην υπόθεση T-343/06 που αφορά την SNV c.s., η αντίστοιχη προσαύξηση ακυρώθηκε εξ ολοκλήρου.

— Κατόπιν των προεκτεθέντων, δεν μπορεί να διατηρηθεί η προσαύξηση του προστίμου η οποία επιβλήθηκε στην KWS.

(¹) Απόφαση C(2006) 4090 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 (ΕΚ) [υπόθεση COMP/F/38.456 — Πίσσα (Κάτω Χώρες)].

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Δεκεμβρίου 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά GMAC UK PLC

(Υπόθεση C-589/12)

(2013/C 71/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Εφεσίβλητη: GMAC UK PLC

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Σε ποιο βαθμό δικαιούται υποκείμενος στον φόρο, όσον αφορά δύο συναλλαγές που αφορούν τα ίδια αγαθά, να επικαλεσθεί τόσο (i) το άμεσο αποτέλεσμα διατάξεως της οδηγίας 77/388 (¹) του Συμβουλίου (έκτη οδηγία ΦΠΑ) για τη μία συναλλαγή, όσο και (ii) τις διατάξεις του εθνικού δικαίου για την άλλη συναλλαγή, όταν τούτο καταλήγει, ως προς τη φορολογική μεταχείριση των δύο συναλλαγών, σε συνολικό αποτέλεσμα το οποίο δεν παράγουν ούτε επιδιώκουν το εθνικό δικαίο και η έκτη οδηγία ΦΠΑ αν εφαρμοστούν μεμονωμένα στις δύο αυτές συναλλαγές;

- 2) Εάν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι ότι υπάρχουν περιστάσεις υπό τις οποίες ο υποκείμενος στον φόρο δεν έχει τέτοιο δικαίωμα (ή ότι το έχει σε ορισμένο βαθμό), ποιες είναι οι περιστάσεις αυτές και, ειδικότερα, ποια είναι η σχέση μεταξύ των δύο συναλλαγών από την οποία προκύπτουν οι περιστάσεις αυτές;
- 3) Διαφοροποιούνται οι απαντήσεις στα ερωτήματα 1 και 2 ανάλογα με το αν ο τρόπος που το εθνικό δίκαιο αντιμετωπίζει τη μία συναλλαγή συνάδει ή όχι με την έκτη οδηγία ΦΠΑ;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-596/12)

(2013/C 71/13)

Γλώσσα διαδικασίας: ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Enegren και C. Cattabriga)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι, εξαιρώντας τα «διευθυντικά στελέχη» από το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας κινητικότητας του άρθρου 4 του νόμου 223/1991, σε συνδυασμό με το άρθρο 24 του ίδιου νόμου, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 98/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (¹).

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, η Ιταλική Δημοκρατία, εξαιρώντας την κατηγορία των «διευθυντικών στελεχών» από το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας κινητικότητας του άρθρου 4 του νόμου 223/1991, σε συνδυασμό με το άρθρο 24 του ίδιου νόμου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 98/59/ΕΚ.

Η οδηγία αυτή ρυθμίζει, αφενός, τη διαδικασία ενημερώσεως και διαβουλεύσεως με τους εκπροσώπους των εργαζομένων την οποία

οφείλει να τηρεί ο εργοδότης ο οποίος προτίθεται να προβεί σε ομαδικές απολύσεις και, αφετέρου, αυτή καθαυτή τη διαδικασία ομαδικής απολύσεως.

Κατά το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας, οι εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται επί απολύσεων πραγματοποιούμενων από έναν εργοδότη για έναν ή περισσότερους λόγους οι οποίοι δεν έχουν σχέση με το πρόσωπο των εργαζομένων, εφόσον ο αριθμός των απολύσεων υπερβαίνει ορισμένο όριο καθοριζόμενο σε συνάρτηση με τον αριθμό των εργαζομένων της επιχειρήσεως. Στον υπολογισμό του αριθμού των εργαζομένων που απασχολούνται στην επιχείρηση, καθώς και του αριθμού των απολύσεων, περιλαμβάνονται όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξαρτήτως προσόντων και θέσεως, εξαιρουμένων μόνο των εργαζομένων με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, των εργαζομένων στη δημόσια διοίκηση και των πληρωμάτων των θαλασσιών σκαφών.

Κατά την εφαρμογή της οδηγίας 98/59/ΕΚ, ο ιταλός νομοθέτης προέβλεψε την εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών ενημερώσεως και διαβουλεύσεως που προβλέπονται σε περίπτωση ομαδικών απολύσεων, της κατηγορίας των διευθυντικών στελεχών, η οποία, σύμφωνα με τον ιταλικό αστικό κώδικα, εμπίπτει παρά ταύτα στην έννοια του εργαζομένου. Η εξαίρεση αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση μόνο με το γενικό πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, αλλά παράλληλα είναι και όλως αδικαιολόγητη. Πράγματι, η κατηγορία των διευθυντικών στελεχών στο πλαίσιο της ιταλικής έννομης τάξεως είναι ευρεία και περιλαμβάνει και τους εργαζομένους που δεν διαθέτουν ιδιαίτερες διαχειριστικές εξουσίες εντός της επιχειρήσεως αλλά χαρακτηρίζονται ως «διευθυντικά στελέχη» μόνο εφόσον διαθέτουν υψηλού επιπέδου επαγγελματικά προσόντα.

(¹) EEL 225, σ. 16

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2012 η Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2012 στην υπόθεση T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-601/12 P)

(2013/C 71/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (Zhouhan, Kina) (εκπρόσωποι: F. Graafsma και J. Cornelis, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

Αιτήματα της αναιρεσίουσας

Η αναιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 2012, T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners κατά Συμβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού (ΕΚ) 91/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας,
- να ακυρώσει, ως προς την προσφεύγουσα, τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής δίκης και της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-150/09.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσίουσα προβάλλει ότι η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε ενώπιόν του πάσχει πολλαπλώς πλάνη περί το δίκαιο και συνιστά παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων. Η αναιρεσίουσα υποστηρίζει ότι, ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ανατραπεί. Επιπλέον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται ο πρώτος λόγος ακυρώσεως έχουν αρκούντως αποδειχθεί, οπότε το Δικαστήριο είναι σε θέση να αποφανθεί επί του λόγου αυτού. Η αναιρεσίουσα προσβάλλει μόνο την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου επί του (αρχικού) πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλοντας τρεις λόγους.

Πρώτον, η χρήση, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, του κριτηρίου της «μόνης πιθανής παραδοχής», με συνέπεια να μην έχει εφαρμογή η τρίμηνη προθεσμία του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: βασικός κανονισμός), καθιστά άνευ αντικειμένου την εν λόγω τρίμηνη προθεσμία. Κατά συνέπεια, η ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, η οποία γίνεται δεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι νομικά αβάσιμη, δεδομένου ότι ο ερμηνευτής του δικαίου δεν μπορεί να δέχεται ερμηνείες διά των οποίων καθίστανται άνευ αντικειμένου διατάξεις ολόκληρες.

Δεύτερον, το κριτήριο που χρησιμοποιείται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά την εξέταση των εννόμων συνεπειών της μη τηρήσεως μιας προθεσμίας διαδικαστικής φύσεως είναι εσφαλμένο, με συνέπεια η αναιρεσίουσα να επωμίζεται υπέρμετρο βάρος αποδείξεως. Αν στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είχε χρησιμοποιηθεί το ορθό κριτήριο, όπως αυτό έχει καθοριστεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου, θα διαπιστωνόταν ότι η μη τήρηση της τρίμηνης προθεσμίας δικαιολογεί την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Τέλος, η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου είναι απόρροια παραμορφώσεως των αποδεικτικών στοιχείων και των περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του.

⁽¹⁾ ΕΕ L29, σ. 1

⁽²⁾ ΕΕ L 56, σ. 1

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Δεκεμβρίου 2012 ο Jean-François Giordano κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-114/11, Giordano κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-611/12 P)

(2013/C 71/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Jean-Francois Giordano (εκπρόσωποι: D. Rigeade και A. Scheuer, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση που εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2012 το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-114/11.

Κατά συνέπεια:

- να διαπιστώσει ότι η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008, της 12ης Ιουνίου 2008 ⁽¹⁾, της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προκάλεσε ζημία στον Jean-François Giordano·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον Jean-François Giordano το ποσό των πεντακοσίων σαράντα δύο χιλιάδων πεντακοσίων ενενήντα τεσσάρων ευρώ (542 594 EUR) ως αποζημίωση, με τους νόμιμους τόκους υπερημερίας και τους τόκους επί της κεφαλαιοποιήσεως των τόκων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει έξι λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως που άσκησε.

Πρώτον, εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, καθόσον έκρινε ότι η ζημία την οποία αυτός φέρεται ότι υπέστη δεν

είναι πραγματική και βέβαιη, ενώ η πρόωρη λήξη της περιόδου αλιείας του προκάλεσε ζημία συνιστάμενη στην απώλεια ευκαιρίας λόγω του γεγονότος ότι δεν μπόρεσε να αλιεύσει το σύνολο της αντιστοιχούσας ποσοστώσεως.

Δεύτερον, ο αναιρεσείων εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 ⁽²⁾ και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά το άρθρο 7 του προαναφερθέντος κανονισμού, μόνον μια σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των υδάτινων πόρων παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να λαμβάνει επείγοντα μέτρα. Όμως, η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου αλιείας τόνου για το έτος 2008 υπήρξε αλιεία εκτός ποσοστώσεως.

Τρίτον, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της δραστηριότητας του αναιρεσείοντος κατά παράβαση του άρθρου 15, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το οποίο ορίζει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να εργάζεται και να ασκεί το επάγγελμα, το οποίο επιλέγει ή αποδέχεται ελεύθερα.

Τέταρτον, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008, ο οποίος απαγορεύει την αλιεύση τόνου από 16ης Ιουνίου 2008, παραβιάζει την αρχή της ασφαλείας δικαίου, ενώ ο ενδιαφερόμενος θα έπρεπε να υπόκειται σε σαφείς και σταθερούς κανόνες.

Κατά πέμπτο λόγο, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά τον αναιρεσείοντα, ο ενδιαφερόμενος πρέπει πράγματι να διαδίδει εύλογη διαβεβαίωση όσον αφορά τις αναληφθείσες δεσμεύσεις. Δεδομένου ότι η αλιεύση τόνου επιτρεπόταν αρχικώς στη Γαλλία έως τις 30 Ιουνίου 2008, ο αναιρεσείων μπορούσε θεμιτώς να προσδοκά ότι θα μπορεί να ασκεί τη δραστηριότητά του μέχρι την ημερομηνία αυτή.

Τέλος, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 είναι αντίθετη προς το δικαίωμα ιδιοκτησίας του αναιρεσείοντος, το οποίο πάντως προστατεύεται με το πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ. Δεδομένου ότι ο προερχόμενος από αλιεία τόνος συνιστά αγαθό κατά την έννοια του άρθρου αυτού, η πρόωρη λήξη της περιόδου αλιείας προκάλεσε σοβαρή οικονομική απώλεια στον αναιρεσείοντα και τον αποστέρησε από την κτήση πιθανής απαιτήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επείγοντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45 °Δ, και στη Μεσόγειο (ΕΕ L 155, σ. 9).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΕΕ L 358, σ. 59).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2012 η Ballast Nedam NV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-361/06, Ballast Nedam NV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-612/06 P)

(2013/C 71/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ballast Nedam NV (εκπρόσωποι: A.R. Bosman en E. Oude Elferink, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει εν όλω ή εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, και ειδικότερα το διατακτικό της,
- σε περίπτωση που δεχτεί την αίτηση ανατρέσεως:
- να δεχτεί εν όλω ή εν μέρει τα αιτήματα που είχε προβάλει η αναιρεσείουσα πρωτοδικώς,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της ανατρέσεως, η Ballast Nedam προβάλλει δύο λόγους.

Με τον **πρώτο λόγο ανατρέσεως**, η Ballast Nedam υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας καθόσον δεν ακύρωσε (εν μέρει) την [...] απόφαση της Επιτροπής ⁽²⁾ κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή απευθυνόταν στην αναιρεσείουσα. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι η ανακοίνωση των αιτιάσεων της 18ης Οκτωβρίου 2004 στη συγκεκριμένη υπόθεση δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που επιβάλλει συναφώς το δίκαιο της Ένωσης.

Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η Ballast Nedam προβάλλει, πρώτον, ότι, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι η ανακοίνωση των αιτιάσεων ήταν ασαφής ως προς ένα ουσιώδες σημείο, εντούτοις, από τη διαπίστωση αυτή δεν συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας.

Δεύτερον, η Ballast Nedam επικρίνει τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή, με την ανακοίνωση των αιτιάσεων, παρέσχε επαρκή στοιχεία ικανά να διευκρινίσουν τα γεγονότα και

τις περιστάσεις που στήριξαν τη θέση του θεσμικού αυτού οργάνου σχετικά με τη διάπραξη παραβάσεως και ότι προσδιόρισε κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση τα νομικά πρόσωπα που μπορούσαν να αναμένουν την επιβολή προστίμου. Στο μέτρο που αφορά την Ballast Nedam, η εκτίμηση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται όσον αφορά το περιεχόμενο της ανακοινώσεως των αιτιάσεων. Συναφώς, ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η θυγατρική επιχείρηση της οποίας η παράβαση καταλογίστηκε στην Ballast Nedam δεν εξατομικεύεται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.

Τρίτον, η Ballast Nedam βάλλει κατά της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν μπορούσε να αγνοεί ότι, βάσει της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, επρόκειτο να αποτελέσει, ως μητρική επιχείρηση της Ballast Nedam Grond en Wegen B.V. (στο εξής: BN Grond en Wegen), την αποδέκτρια της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής. Καταλήγοντας στη διαπίστωση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο παρερμήνευσε το περιεχόμενο της νομολογίας του Δικαστηρίου βάσει της οποίας η ανακοίνωση των αιτιάσεων πρέπει να προσδιορίζει υπό ποια ιδιότητα καταλογίζονται σε μια επιχείρηση τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο, κατά την εξέταση του ζητήματος αν η Επιτροπή σεβάστηκε τα δικαιώματα άμυνας, κακώς έλαβε υπόψη μια εικαζόμενη αντίδραση της Ballast Nedam επί της ουσίας της ανακοινώσεως των αιτιάσεων.

Με τον **δεύτερο λόγο αναιρέσεως**, η Ballast Nedam υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δικαίωμα της Ένωσης εφαρμόζοντας εσφαλμένα θεμελιώδεις αρχές που ισχύουν στο πλαίσιο του καταλογισμού στις μητρικές εταιρίες παραβάσεων των κανόνων περί συμπτύξεων. Κατά την Ballast Nedam, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίωμα κρίνοντας ότι η Επιτροπή ορθώς της καταλόγισε ευθύνη για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ χωρίς καν να έχει διαπιστώσει τέτοια παράβαση.

Προς στήριξη του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, η Ballast Nedam παραπέμπει, πρώτον, στο γεγονός ότι με την απόφαση που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-382/06, Tomkins κατά Επιτροπής (Συλλογή 2011, σ. II-1157), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ευθύνη της μητρικής επιχείρησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο της ευθύνης της θυγατρικής η συμπεριφορά της οποίας διαπιστώθηκε ότι συνιστά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού. Κατά τη Ballast Nedam, η εκτίμηση αυτή έχει την έννοια ότι μια παράβαση δεν μπορεί να καταλογιστεί σε μητρική εταιρία εφόσον η Επιτροπή δεν έχει διαπιστώσει την ύπαρξή της.

Συναφώς, η Ballast Nedam υποστηρίζει ότι το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή στο πλαίσιο καθορισμού των μονάδων εντός μιας επιχείρησης οι οποίες δύναται να θεωρηθούν

υπεύθυνες για παράβαση των κανόνων περί των συμπτύξεων δεν είναι τόσο ευρύ ώστε να της επιτρέπει τον καταλογισμό ευθύνης σε μητρική επιχείρηση για μη διαπιστωθείσα παράβαση.

Δεύτερον, η Ballast Nedam επικρίνει το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη ότι η εν λόγω εταιρία δεν ανέτρεψε το τεκμήριο ότι ασκούσε καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της BN Grond en Wegen στην αγορά. Το γεγονός αυτό συνδέεται άμεσα με την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και επιπλέον, κατά την Ballast Nedam, είναι από νομικής απόψεως αλυσιτελές.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).
- (²) Απόφαση C(2006) 4090 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 (ΕΚ) [υπόθεση COMP/F/38.456 — Πίσσα (Κάτω Χώρες)].

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 2 Ιανουαρίου 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières κατά Humeau Beaupreau SAS

(Υπόθεση C-2/13)

(2013/C 71/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Ανααιρεσίβλητη: Humeau Beaupreau SAS

Προδικαστικό ερώτημα

Στο πλαίσιο της διαδικασίας κατασκευής υποδημάτων, πρέπει οι εργασίες της τορνεύσεως της φτέρνας του επάνω μέρους του υποδήματος και της ευθυγραμμίσεως του εν λόγω επάνω μέρους και του εξωτερικού πέλματος, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη συναρμολόγηση των εν λόγω μερών, να χαρακτηρίζονται ως «εργασίες συναρμολογήσεως» ή ως «κατεργασίες αποπερατώσεως της κατασκευής τους», κατά την έννοια του σημείου VII του επεξηγηματικών σημειώσεων σχετικά με τον γενικό κανόνα 2, στοιχείο α', για την ερμηνεία του εναρμονισμένου συστήματος;

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2013 οι Gérard Bueno, Jean-Luc Bueno, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin, Robert Marin κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-574/08, Syndicat des thoniers méditerranéens κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-12/13 P)

(2013/C 71/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Gérard Bueno, Jean-Luc Bueno, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin, Robert Marin (εκπρόσωποι: A. Arnaud και P.-O. Koubi-Flotte, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin, Serge Antoine José Perez

Αιτήματα των αναιρεσιδόντων

Οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-574/08.
- να υποχρεώσει την Ένωση να τους καταβάλει τα ακόλουθα ποσά:
 - για τον Gérard Bueno (αναιρεσείων υπό 1) και για τον Jean Luc Bueno (αναιρεσείων υπό 2) οι οποίοι ενεργούν από κοινού όσον αφορά τα αλιευτικά GERARD LUC III και IV, το ποσό του 1 523 588,94 ευρώ·
 - για τον M. Roger Del Ponte (αναιρεσείων υπό 3) όσον αφορά το αλιευτικό ROGER CHRISTIAN IV, το ποσό του 1 068 600 ευρώ·
 - για τον Serge Antoine Di Rocco (αναιρεσείων υπό 4) όσον αφορά το αλιευτικό ANNE ANTOINE II, το ποσό του 1 094 800 ευρώ·
 - για τον Jean Gérald Lubrano (αναιρεσείων υπό 5) όσον αφορά το αλιευτικό VILLE D'ARZEW II, το ποσό των 855 628,20 ευρώ·
 - για τον Jean Lubrano (αναιρεσείων υπό 6) και για τον Jean Lucien Lubrano (αναιρεσείων υπό 7) οι οποίοι ενεργούν από κοινού όσον αφορά τα αλιευτικά GERALD JEAN III και IV, το ποσό του 1 523 588,94 ευρώ·

— για τον Fabrice Marin (αναιρεσείων υπό 8) και για τον Robert Marin (αναιρεσείων υπό 9) οι οποίοι ενεργούν από κοινού όσον αφορά το αλιευτικό ERIC MARIN, το ποσό των 865 784,59 ευρώ·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αποφανθεί εκ νέου στηριζόμενο σε όσα διαπιστώσει το Δικαστήριο.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείοντες προβάλλουν τρεις λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσως που άσκησαν.

Πρώτον, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξετάσεως του ισχυρισμού περί εξωσυμβατικής ευθύνης λόγω παράνομης πράξεως, προέβη σε εσφαλμένο χαρακτηρισμό της ζημίας την οποία υπέστησαν.

Δεύτερον, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον δεν προέβη σε ορθή εκτίμηση της ζημίας που υπέστη ατομικά καθένας από τους νυν αναιρεσείοντες, προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται με το δίκαιο της Ένωσης.

Τρίτον, και επικουρικώς, οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο δεν δέχθηκε, κατ' εφαρμογή των γενικών αρχών που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, την ύπαρξη εξωσυμβατικής ευθύνης για νόμιμη πράξη.

Αναίρεση που άσκησαν στις 10 Ιανουαρίου 2013 οι Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin, Serge Antoine José Perez κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 7 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-574/08, Syndicat des thoniers méditerranéens κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-13/13 P)

(2013/C 71/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin, Serge Antoine José Perez (εκπρόσωπος: C. Bonnefoi, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean-Gérard Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin, Robert Marin

Αιτήματα των αναιρεσιδόντων

Οι αναιρεσιδόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την αίτηση αναίρεσης των αναιρεσιδόντων·
- να αναίρεσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-574/08, κατά το μέρος που με αυτή απορρίφθηκε η αγωγή των νυν αναιρεσιδόντων·
- να αναίρεσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-574/08, όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα·
- να κρίνει παραδεκτή την αγωγή του Syndicat des Thoniers de la Méditerranée (STM) και να αποδεχθεί τα αιτήματά του, συμπεριλαμβανομένου του αιτήματος αποζημιώσεως·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα των εναγόντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίοι άσκησαν αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα των εναγόντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου επί της αρχής της πλήρους ικανοποιήσεως·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα των εναγόντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το ποσό της αποζημιώσεως το οποίο ζητήθηκε με το αρχικό δικόγραφο της αγωγής αλλά το οποίο στη συνέχεια διορθώθηκε λόγω της οριστικοποίησής, αφενός, των στοιχείων του υπολογισμού των ζημιών που προέκυψαν από την εκμετάλλευση και, αφετέρου, των δικαιολογητικών στοιχείων·
- σε περίπτωση απορρίψεως του προηγούμενου αιτήματος, να διορίσει πραγματογνώμονα με έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να υπολογίσει τις οφειλόμενες αποζημιώσεις βάσει του τρόπου υπολογισμού που θα καθορίσει το Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων και στην απόδοση των εξόδων για δικηγορικές αμοιβές, των εξόδων διαδικασίας, των εξόδων αποστολής και των οδοιπορικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν το STM και οι λοιποί εναγόντες ατομικά.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιδόντες προβάλλουν τέσσερις λόγους αναίρεσης προς στήριξη της αιτήσεως που κατέθεσαν.

Πρώτον, το Syndicat des Thoniers de la Méditerranée εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα στοιχεία της δικογραφίας για να αποκλείσει το έννομο συμφέρον αυτού και για να κρίνει, ως εκ τούτου, την αγωγή απαράδεκτη.

Δεύτερον, οι αναιρεσιδόντες εκτιμούν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον ερμήνευσε την απόφαση C-221/09, AJD Tuna, της 17ης Μαρτίου 2011, υπό την έννοια ότι από αυτήν προκύπτει ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 530/2008 ⁽¹⁾ είναι παράνομος. Κατά τους αναιρεσιδόντες, ο κανονισμός αυτός εξακολουθεί μεν να είναι νόμιμος, αλλά είναι εν μέρει ανίσχυρος.

Τρίτον, οι αναιρεσιδόντες υποστηρίζουν ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο δεν αναγνώρισε την ευθύνη της Επιτροπής για παράνομη πράξη στηριζόμενο στο σκεπτικό ότι η προβαλλόμενη ζημία δεν υπερβαίνει τα όρια των οικονομικών κινδύνων που είναι σύμφυτοι με τις δραστηριότητες του τομέα της αλιείας.

Τέλος, οι αναιρεσιδόντες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι αποφάνθηκε κατά παράβαση των κανόνων δικαίου των οποίων την τήρηση όφειλε να εξασφαλίσει, καθόσον δεν αποφάνθηκε επί των λόγων και των αιτημάτων που προβλήθηκαν ενώπιόν του από τους διαδίκους. Ειδικότερα, οι αναιρεσιδόντες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν αποφάνθηκε επί των λόγων και των αιτημάτων όσον αφορά τη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των ισπανικών των αλιευτικών με γρίπο και των καταγγελλόντων, την οποία εισήγαγε ο κανονισμός (ΕΚ) 530/2008.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45 °Δ, και στη Μεσόγειο (ΕΕ L 155, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιανουαρίου 2013 η Ουγγαρία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 18 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-194/10, Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-31/13 P)

(2013/C 71/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: Z. Fehér και K. Szijjártó)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Σλοβακική Δημοκρατία

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,
- να αποφανθεί οριστικά επί τις διαφορές, όπως προβλέπεται στο άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, εφάρμοσε εσφαλμένα το δικαιο της Ένωσης, καθόσον έκρινε ότι η επίμαχη καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus δεν παρήγε έννομα αποτελέσματα, κηρύσσοντας κατά συνέπεια απαράδεκτη την προσφυγή που ασκήθηκε σχετικά με την εν λόγω καταχώριση. Εκτός αυτού, η Ουγγρική Κυβέρνηση θεωρεί επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο αιτιολόγησε την απόφασή του ανεπαρκώς, στο μέτρο που δεν υπεισήλθε στην εξέταση των επιχειρημάτων με τα οποία η Ουγγαρία αμφισβήτησε τη θέση της Επιτροπής, περιορίζονο να επικυρώσει τη θέση αυτή χωρίς να αποφανθεί επί της ουσίας των προβληθέντων επιχειρημάτων. Δεύτερον, προς στήριξη του αιτήματος με το οποίο ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς αφού κηρύξει παραδεκτή την αίτηση αναιρέσεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η Ουγγρική Κυβέρνηση επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε επί της ουσίας στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Μέσω της δημιουργίας της βάσεως δεδομένων E-Bacchus, ο νομοθέτης της Ένωσης κατάρτισε ένα μητρώο πνευματικής ιδιοκτησίας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις που προστατεύονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο πιστοποιεί την ισχύ τέτοιας προστασίας σε επίπεδο Ένωσης. Δεδομένου ότι πρόκειται για ενιαίο μητρώο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μόνον η καταχώριση νέων ονομασιών παράγει έννομα αποτελέσματα: τα ίδια αποτελέσματα πρέπει να συνοδεύουν κάθε καταχώριση στην εν λόγω βάση δεδομένων.

Είναι εσφαλμένη η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ότι, στην περίπτωση υφιστάμενων ονομασιών, η καταχώριση στη βάση δεδομένων E-Bacchus συνιστά απλώς και μόνον αυτοδίκαιη (τυπική) μετάβαση από ένα κανονιστικό καθεστώς σε άλλο. Αντιθέτως, κατά την Ουγγρική Κυβέρνηση, η καταχώριση αυτή συνεπάγεται μεταβολή της ίδιας της ουσίας της προστασίας των ονομασιών, καθόσον η εν λόγω προστασία αναβαθμίζεται με την κατοχύρωσή της στο επίπεδο της Ένωσης, ενώ μέχρι τότε εξασφαλιζόταν μόνον στις εθνικές έννομες τάξεις.

Η πραγματοποίηση διαφορετικής εκτίμησης ως προς τα έννομα αποτελέσματα της καταχώρισης στο μητρώο E-Bacchus, αναλόγως του αν πρόκειται για παλαιές ή νέες ονομασίες, δεν μπορεί να γίνει δεκτή, ενώ παραβιάζει επίσης την αρχή της ισότητας. Τα έννομα αποτελέσματα που παράγει η καταχώριση πρέπει να είναι τα ίδια ανεξαρτήτως ονομασίας, ακόμα και όταν διεξάγεται άλλη διαδικασία για την καταχώριση στην οποία το επίμαχο ζήτημα έγκειται στο αν πρόκειται για παλαιά ή νέα ονομασία.

Επίσης, από τα έννομα αποτελέσματα της καταχώρισης απορρέει κατ' ανάγκη συγκεκριμένη υποχρέωση ελέγχου της Επιτροπής κατά τον χρόνο κατάρτισης και τροποποίησης του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων E-Bacchus. Ειδικότερα, από την αρχή της χρηστής διαχείρισεως προκύπτει ότι η Επιτροπή όφειλε να έχει εξακριβώσει το έννομο καθεστώς στη Σλοβακία κατά την ημερομηνία αναφοράς (1η Αυγούστου 2009) καθώς και να έχει εξετάσει μήπως η αρχική καταχώριση ήταν στην πραγματικότητα εσφαλμένη.

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι με τις εκτιμήσεις στις οποίες προέβη επί της ουσίας της υποθέσεως δεν υπεισήλθε στην εξέταση των επιχειρημάτων με τα οποία η Ουγγρική Κυβέρνηση αμφισβήτησε τη θέση της Επιτροπής, περιορίζονο να επικυρώσει τη θέση αυτή χωρίς να αποφανθεί επί της ουσίας των προβληθέντων επιχειρημάτων.

Κατά τη γνώμη της Ουγγρικής Κυβέρνησης, η Επιτροπή, τροποποιώντας την καταχώριση, παρέβη τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου⁽¹⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) 607/2009 της Επιτροπής⁽²⁾, λαμβανομένου υπόψη ότι, με την επίμαχη διόρθωση της αρχικής καταχώρισης στο μητρώο E-Bacchus, εξασφαλίστηκε αυτοδίκαιη προστασία δυνάμει της νέας κανονιστικής ρύθμισης για ονομασία η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «υφιστάμενη προστατευόμενη ονομασία» κατά την έννοια του άρθρου 118ιβ' του κανονισμού 1234/2007. Η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η ονομασία που πρέπει να θεωρηθεί προστατευόμενη και υφιστάμενη είναι η «Tokajská vinohradnícka oblasť», η οποία περιλαμβάνεται στον σλοβακικό νόμο 313/2009, που ψηφίστηκε στις 30 Ιουνίου 2009 και δημοσιεύτηκε στο φύλλο της Σλοβακικής Εφημερίδας της Κυβερνήσεως της 30ής Ιουλίου 2009.

Εκτός αυτού, η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, κατά τη διαχείριση της βάσεως δεδομένων E-Bacchus, και ειδικότερα με την πραγματοποίηση της επίμαχης εν προκειμένω καταχώρισης, παραβίασε τις θεμελιώδεις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της καλόπιστης συνεργασίας και της ασφάλειας δικαίου, τις οποίες αναγνωρίζει το δικαιο της Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 607/2009 της Επιτροπής, της 14 Ιουλίου 2009, για τον καθορισμό ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 479/2008 του Συμβουλίου όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, τις παραδοσιακές ενδείξεις, την επισήμανση και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα (ΕΕ L 193, σ. 60).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2013 — *Consultadoria e Serviços κατά FEEA — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)*

(Υπόθεση T-474/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα JACKSON SHOES — Προγενέστερη εθνική εμπορική επωνυμία JACSON OF SCANDINAVIA AB — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Σχετικός λόγος ακυρότητας — Άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2013/C 71/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} (Λισαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: A. Rodrigues, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Novais Gonçalves)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Σουηδία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Αυγούστου 2009 (υπόθεση R 1253/2008-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Jacson of Scandinavia AB και Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da}.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 63 της 13.3.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — *Cosepuri κατά EFSA*

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-339/10 και T-532/10) ⁽¹⁾

[Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Μεταφορικές υπηρεσίες κλειστής διαδρομής στην Ιταλία και την Ευρώπη — Απόρριψη της προσφοράς διαγωνιζομένου — Απόφαση αναθέσεως του αντικειμένου της συμβάσεως σε άλλο διαγωνιζόμενο — Εξωσυμβατική ευθύνη — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Προσφορά του αναδόχου — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου]

(2013/C 71/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cosepuri Soc. Coop. rA (Μπολόνια, Ιταλία) (εκπρόσωπος: F. Fiorenza, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) (εκπρόσωποι: D. Detken και S. Gabbi, επικουρούμενοι από τον J. Stuyck και την A.-M. Vandromme, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως σχετικά με την διαδικασία του διαγωνισμού CFT/EFSA/FIN/2010/01, που αφορά μεταφορικές υπηρεσίες κλειστής διαδρομής στην Ιταλία και την Ευρώπη (EE 2010/S 51-074689), και αίτημα αποζημιώσεως (υπόθεση T-339/10) καθώς και αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της EFSA της 15ης Σεπτεμβρίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της προσφεύγουσας για πρόσβαση στην προσφορά του αναδόχου του επίδικου διαγωνισμού (υπόθεση T-532/10).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Καταδικάζει την Cosepuri Soc. Coop. rA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 288 της 23.10.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Bank Mellat κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-496/10) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)

(2013/C 71/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Mellat (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, και R. Blakeley, barrister, στη συνέχεια R. Blakeley, S. Zaiwalla, solicitor, και M. Brindle, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και A. Vitro)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25), της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81), του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), της αποφάσεως 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 319, σ. 71), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού 961/2010 (ΕΕ L 319, σ. 11), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), στο μέτρο που οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Ακυρώνει, στο μέτρο που αφορούν την Bank Mellat:

— το σημείο 4 του πίνακα Β του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ·

— το σημείο 2 του πίνακα Β του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·

— το σημείο 4 του πίνακα Β, υπό τον τίτλο I, του παραρτήματος της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413·

— το σημείο 4 του πίνακα Β του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού 423/2007·

— την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413·

— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού 961/2010·

— το σημείο 4 του πίνακα Β, υπό τον τίτλο I, του παραρτήματος IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού 961/2010.

2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, εκτός των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Bank Mellat.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Germans Boada κατά ΓΕΕΑ (Χειροκίνητος κόφτης πλακιδίων)

(Υπόθεση T-25/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου κοινοτικού σήματος — Χειροκίνητος κόφτης πλακιδίων — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Περίπτωση στην οποία δεν έχει αποκτηθεί διακριτικός χαρακτήρας διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρα 75 και 76 του κανονισμού 207/2009 — Ίση μεταχείριση]

(2013/C 71/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Germans Boada, SA (Rubí, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: V. Melgar)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Οκτωβρίου 2010 (υπόθεση R 771/2010-1), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως τρισδιάστατου σημείου που αναπαριστά χειροκίνητο κόφτη πλακιδίων ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Germans Boada, SA* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 80 της 12.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Ιανουαρίου 2013 — *Yordanov* κατά ΓΕΕΑ — *Distribuidora comercial del frio* (DISCO DESIGNER)

(Υπόθεση T-189/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος DISCO DESIGNER — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα DISCO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ίδια προϊόντα — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2013/C 71/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Peter Yordanov (Rousse, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: T. Walter δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: K. Klüpfel και A. Pohlmann)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: *Distribuidora comercial del frio, SA* (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Ιανουαρίου 2011 (υπόθεση R 803/2010-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ *Distribuidora comercial del frio, SA* και Peter Yordanov.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει τον Peter Yordanov στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 152 της 21.5.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — *Fon Wireless* κατά ΓΕΕΑ — *nfon* (nfon)

(Υπόθεση T-283/11) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος *nfon* — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα *foni* και προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα FON — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αίτηση μεταρρυθμίσεως]

(2013/C 71/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fon Wireless Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς F. Brandolini Kujman, στη συνέχεια L. Montoya Terán, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *nfon AG* (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Schweyer, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Μαρτίου 2011 (υπόθεση R 1017/2009-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της *Fon Wireless Ltd* και της *nfon AG*.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Μεταρρυθμίζει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 18ης Μαρτίου 2011 (υπόθεση R 1017/2009-4), και απορρίπτει την προσφυγή που άσκησε η *nfon AG* ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η *Fon Wireless Ltd*.
- 3) Η *nfon* φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 32 της 4.2.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2013 — Müller κατά ΓΕΕΑ — Loncar (Sunless)(Υπόθεση T-662/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος Sunless — Προγενέστερα κοινοτικά λεκτικά σήματα SUNLESS και LONCAR-SUNLESS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2013/C 71/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Thomas Müller (Gütersloh, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Schmidt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Loncar, SL (Sabadell, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση R 2508/2010-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Loncar, SL και του Thomas Müller.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Thomas Müller στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 49 της 18.2.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2013 — Cooperativa Mare Azzurro κ.λπ. κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-218/00) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μειώσεις των εργοδοτικών εισφορών υπέρ των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στις περιφέρειες της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κηρύσσουσα το καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των καταβληθεισών ενισχύσεων — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2013/C 71/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl (Chioggia, Ιταλία), Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl (Chioggia) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Boscolo, στη συνέχεια A. Boscolo, δικηγόροι), και Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Volpe και C. Montagner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2000/394/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενισχύσεως σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τους νόμους 30/1997 και 206/1995 περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Εξετάζει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μαζί με την ουσία της υποθέσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 3) Οι Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl και Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 21.10.2000.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2013
— La Vigile San Marco κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-262/00) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μειώσεις των κοινωνικών εισφορών που βάρυναν επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιοχή της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κρίνουσα το καθεστώς ενισχύσεως ασύμβατο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος)

(2013/C 71/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: La Vigile San Marco SpA (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Vianello, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: V. Di Bucci, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς U. Leanza, στη συνέχεια, πρώτον, I. Braguglia, ακολούθως, R. Adam, και, τέλος, I. Bruni, επικουρούμενοι από τους G. Aiello και P. Gentili, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο αριθ. 30/1997 και τον νόμο αριθ. 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Συνεκδικάζει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με την ουσία της υποθέσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και ως εν μέρει προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος.
- 3) Η Vigile San Marco SpA φέρει, εκτός των εξόδων της, και εκείνα της Επιτροπής.
- 4) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 9.12.2000.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2013
— La Navale κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-263/00) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Μειώσεις των κοινωνικών εισφορών που βάρυναν επιχειρήσεις εγκατεστημένες στην περιοχή της Βενετίας και της Chioggia — Απόφαση κρίνουσα το καθεστώς ενισχύσεως ασύμβατο με την κοινή αγορά και επιβάλλουσα την ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος)

(2013/C 71/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: La Navale Soc. coop. rl (Βενετία, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Vianello, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς U. Leanza, στη συνέχεια, πρώτον, I. Braguglia, ακολούθως, R. Adam, και, τέλος, I. Bruni, επικουρούμενοι από τους G. Aiello και P. Gentili, avvocati dello Stato)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia, που προβλέπονται από τον νόμο αριθ. 30/1997 και τον νόμο αριθ. 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών (ΕΕ 2000, L 150, σ. 50).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Συνεκδικάζει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με την ουσία της υποθέσεως.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και ως εν μέρει προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος.
- 3) Η Navale Soc. Coop. rl φέρει, εκτός των εξόδων της, και εκείνα της Επιτροπής.
- 4) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 9.12.2000.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2013 — My Travel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-403/05 RENV) ⁽¹⁾

(Πρόσβαση στα έγγραφα των οργάνων — Έγγραφα που αφορούν απόφαση περί συγκεντρώσεως επιχειρήσεων ακυρωθείσα από το Πρωτοδικείο — Άρνηση της προσβάσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 71/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: My Travel Group plc (Rochdale, Lancashire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: αρχικώς, S. Cardell, B. Louveaux, P. Walter και P. Horan, solicitors, στη συνέχεια B. Louveaux, P. Walter και P. Horan, solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς C. O' Reilly και P. Costa de Oliveira, στη συνέχεια P. Costa de Oliveira)

Παραμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Falk, C. Meyer-Seitz, C. Stege και U. Persson, στη συνέχεια A. Falk και U. Persson)· Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. H. Vang και V. Pasternak Jørgensen)· Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels και J. Langer)· και Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski)

Παραμβαίνοντες υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και B. Klein)· Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues και A. Adam)· και Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: E. Jenkinson και S. Ossowski)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου [D(2005) 8461] και της 12ης Οκτωβρίου 2005 [D(2005) 9763] περί αρνησέως χορηγήσεως στην προσφεύγουσα αδείας προσβάσεως σε ορισμένα προπαρασκευαστικά έγγραφα της αποφάσεως 2000/276/EK της Επιτροπής, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία μια πράξη συγκεντρώσεως κρίθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη Συμφωνία ΕΟΧ (Υπόθεση αριθ. IV/M.1524 — Airtours κατά First Choice) (ΕΕ 2000, L 93, σ. 1), καθώς και σε έγγραφα συνταχθέντα από τις υπηρεσίες της Επιτροπής κατόπιν της ακυρώσεως αυτής της αποφάσεως με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση T-342/99, Airtours κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-2585).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.

2) Η MyTravel Group plc φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της στις υποθέσεις T-403/05 και T-403/05 RENV καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις υποθέσεις T-403/05 και T-403/05 RENV.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της στις υποθέσεις T-403/05 και T-403/05 RENV καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων της MyTravel Group plc στις υποθέσεις T-403/05 και T-403/05 RENV.

4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου της Σουηδίας στην υπόθεση C-506/08 P.

5) Το Βασίλειο της Σουηδίας φέρει τα δικαστικά έξοδα της στην υπόθεση T-403/05 RENV.

6) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους στις υποθέσεις C-506/08 P και T-403/05 RENV.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2013 — Divandari κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-497/10) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδιστεί η διάδοση πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα μέτρα — Κατάργηση της δίκης)

(2013/C 71/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ali Divandari (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Gadhia και S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC, και R. Blakeley, barrister, στη συνέχεια R. Blakeley, S. Zaiwalla και F. Zaiwalla, solicitors, και M. Brindle, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και A. Vitro)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και M. Κωνσταντινίδης)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25), της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81), του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1), της αποφάσεως 2011/783/ΚΕΠΠΑ, του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 319, σ. 71), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1245/2011 του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 319, σ. 11), και του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, εκτός των δικαστικών του εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα του Ali Divandari.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2013
— Charron Inox και Almet κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**

(Υποθέσεις T-445/11 και T-88/12) (¹)

(Προφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Κίνας — Προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ — Κατάργηση της δίκης — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2013/C 71/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Charron Inox (Μασσαλία, Γαλλία) και Almet (Satolas-et-Bonce, Γαλλία) (εκπρόσωπος: P.-O. Koubi-Flotte, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. P. Hix, επικουρούμενος από τους G. Berrisch και A. Polcyn, δικηγόρους) (υπόθεση T-88/12) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky και S. Thomas) (υπόθεση T-445/11)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού-εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky και S. Thomas) (υπόθεση T-88/12)

Αντικείμενο

Στην υπόθεση T-445/11, κυρίως, αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 627/2011 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2011, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 169, σ. 1), καθώς και, επικουρικώς, αίτημα αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες λόγω της άμεσης θέσεως του κανονισμού αυτού σε ισχύ, και, στην υπόθεση T-88/12, κυρίως, αίτημα ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1331/2011 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από ανοξείδωτο χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 336, σ. 6), καθώς και, επικουρικώς, αίτημα αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες λόγω της οριστικής είσπραξης των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ την οποία διατάσσει ο κανονισμός αυτός.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Οι υποθέσεις T-445/11 και T-88/12 ενώνονται προς έκδοση κοινής διατάξεως.
- 2) Οι ενστάσεις απαραδέκτου που προβλήθηκαν στις υποθέσεις T-445/11 και T-88/12 εξετάζονται μαζί με την ουσία των υποθέσεων.
- 3) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως στην υπόθεση T-445/11.
- 4) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή στην υπόθεση T-88/12 ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.
- 5) Οι Charron Inox και Almet φέρουν το σύνολο των δικαστικών εξόδων στην υπόθεση T-445/11.
- 6) Οι Charron Inox και Almet φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-88/12.
- 7) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της στην υπόθεση T-88/12.

(¹) ΕΕ C 290 της 1.10.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2013
— **Alfacam κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση T-21/12) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Παροχή οπτικοακουστικών υπηρεσιών για το Κοινοβούλιο — Απόρριψη προσφοράς διαγωνιζομένου — Άρθρα 94 και 103 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2013/C 71/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Alfacam (Lint, Βέλγιο)· Via Storia (Schiltigheim, Γαλλία)· DB Video Productions (Aartselaar, Βέλγιο)· IEC (Rennes, Γαλλία)· και European Broadcast Partners (Eubropa) (Aartselaar) (εκπρόσωπος: B. Pierart, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: αρχικώς P. López-Carceller και C. Braunstein, στη συνέχεια P. López-Carceller και G. Hellinckx)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 2011 με την οποία κατακυρώθηκε υπέρ της εταιρίας watch tv η παρτίδα αριθ. 1 της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών EP/DGCOMM/AV/11/11 σχετικά με την παροχή οπτικοακουστικών υπηρεσιών στους χώρους του Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες (Βέλγιο), καθώς και της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 2011 με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της Eubropa για την παρτίδα αυτή.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 της 24.3.2012.

Προσφυγή της 16ης Οκτωβρίου 2012 — Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-468/12)

(2013/C 71/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: H. Mackiewicz, radca prawný)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 554/2012 της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2012, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽¹⁾, εξαιτίας, κυρίως, εσφαλμένης ερμηνείας των επεξηγηματικών σημειώσεων της ΣΟ για την κλάση 9505, κατά τις οποίες οσάκις ένα διακοσμητικό είδος δεν φέρει αποτυπώσεις, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές που σχετίζονται με συγκεκριμένη γιορτή, δεν έχει αποκλειστικά σχεδιαστεί ή κατασκευαστεί ως είδος για γιορτές και δεν μπορεί να αναγνωριστεί ως τέτοιο.

Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το περιεχόμενο της κλάσεως 9505 της ΣΚ και οι σχετικές επεξηγηματικές σημειώσεις καταδεικνύουν ότι το οικείο είδος δεν πρέπει να περιέχει συγκεκριμένες αποτυπώσεις, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές, τα οποία να παραπέμπουν άμεσα σε ορισμένη γιορτή, προκειμένου να αναγνωριστεί ως είδος για γιορτές.

Το ζήτημα κατά πόσον ένα είδος σχεδιάζεται, κατασκευάζεται και αναγνωρίζεται αποκλειστικά ως είδος για γιορτές πρέπει να εξετάζεται σε συνάρτηση με τον συμβολισμό της γιορτής, στην οποία αφορά το οικείο είδος εντός του εκάστοτε κράτους μέλους, και τη σχέση του με τις εορταστικές παραδόσεις και συνήθειες στο κράτος αυτό. Στην περίπτωση ενός τέτοιου είδους, το οποίο μπορεί να αναγνωρίζεται ως είδος για γιορτές στο δεδομένο πολιτισμό, δεν είναι απαραίτητο (αλλά δυνατό), να φέρει πρόσθετα σύμβολα, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές, τα οποία να τονίζουν τη σχέση του με τη σχετική γιορτή.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατά παράβαση των Επεξηγηματικών σημειώσεων της συνδυασμένης ονοματολογίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽²⁾ σχετικά με την κλάση ΚΝ 9505, καθότι την ερμήνευσε εσφαλμένα καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οσάκις ένα διακοσμητικό αντικείμενο δεν φέρει αποτυπώσεις, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές που σχετίζονται με συγκεκριμένη γιορτή, δεν έχει αποκλειστικά σχεδιαστεί ή κατασκευαστεί ως είδος για γιορτές και δεν μπορεί να αναγνωριστεί ως τέτοιο.

Οι Επεξηγηματικές σημειώσεις της συνδυασμένης ονοματολογίας αναφέρουν σαφώς ότι, με βάση την κατασκευή και το σχέδιο τους (αποτυπώσεις, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές) τα προϊόντα που κατατάσσονται στην κλάση 9505 της ΣΟ προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε συγκεκριμένη γιορτή. Με τους όρους εντός της παρενθέσεως καθορίζεται απλώς και μόνον σε τι θα μπορούσε, παραδείγματος χάρι, να συνίσταται η «κατασκευή» και το «σχέδιο» ενός προϊόντος. Τούτέστιν, η συνδυασμένη ονοματολογία δεν αποκλείει να αποτελεί ένα προϊόν (αυτό καθαυτό) σύμβολο για συγκεκριμένη γιορτή σε ορισμένο πολιτισμό, παρότι δεν φέρει αποτυπώσεις, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές.

- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης, καθότι στέρησε από μια κατηγορία προϊόντων (τεχνητά άνθη και φυτά που χρησιμοποιούνται σε γιορτές) τον χαρακτηρισμό των εορταστικών προϊόντων, επειδή δεν φέρουν αποτυπώσεις, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές που παραπέμπουν σε γιορτή, ενώ έκανε δεκτό τον χαρακτηρισμό για άλλες κατηγορίες σύμφωνα με την κλάση 9505 της ΣΟ, παρότι τα οικεία είδη δεν έφεραν τέτοιες αποτυπώσεις, διακοσμητικά στοιχεία, σύμβολα ή επιγραφές που παραπέμπουν σε γιορτή.

Οι νομικές πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιέχουν δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες παρεχόμενες από τα εκάστοτε κράτη μέλη, οι οποίες προβλέπουν κατάταξη στην κλάση 9505 της ΣΟ για είδη (μεταξύ των οποίων και τεχνητά άνθη), που δεν φέρουν συγκεκριμένα σύμβολα, υποδείγματα ή διακοσμητικά στοιχεία. Επομένως, ένα είδος που δεν φέρει επιγραφές ή διακοσμητικά στοιχεία μπορεί, αυτό καθαυτό, να αποτελεί στον πολιτισμό ενός κράτους της ΕΕ σύμβολο για συγκεκριμένες γιορτές και, ως εκ τούτου, να αναγνωρίζεται, να σχεδιάζεται και να κατασκευάζεται εκεί ως είδος για γιορτές.

Ούτε από τις σημειώσεις του κεφαλαίου 95 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, ούτε από το σχόλιο στις Επεξηγηματικές σημειώσεις της συνδυασμένης ονοματολογίας προκύπτει ότι ένα προϊόν πρέπει να αναγνωρίζεται σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση ως σχετιζόμενο με γιορτή, προκειμένου να αποκτήσει το καθεστώς είδους για γιορτές. Τυχόν τέτοια αντίληψη περί του «είδους για γιορτές» θα είχε ως αποτέλεσμα να πληρούν τα κριτήρια αυτά λίγα μόνον προϊόντα. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση ζουν πάνω από 500 εκατομμύρια πολίτες με διαφορετική παράδοση, πολιτισμό και θρησκεία. Ως εκ τούτου, όχι μόνον δεν υφίσταται κάποια κοινή παράδοση ως προς τις γιορτές στην Ένωση, αλλά διαφέρει και ο κατάλογος των εορτάσιμων ημερών ή αργιών στα επιμέρους κράτη μέλη. Τέλος, μερικά απευθείας ταξινομημένα στην κλάση 9505 προϊόντα έχουν εορταστικό χαρακτήρα μόνον σε ορισμένα κράτη μέλη, ενώ η αντίστοιχη παράδοση στα λοιπά κράτη μέλη είναι άγνωστη ή λιγότερο διαδεδομένη.

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2012 — Mory κ.λπ. κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-545/12)

(2013/C 71/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Mory SA (Pantin, Γαλλία), Mory Team (Pantin) και Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS) (Miraumont, Γαλλία) (εκπρόσωποι: B. Vatier και F. Loubières, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής τους κατά της αποφάσεως C(2012) 2401 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2012, με την οποία η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η υποχρέωση επιστροφής των κρατικών ενισχύσεων την οποία υπέχουν οι εταιρίες Sernam από το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2012) 1616 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2012, δεν επεκτείνεται στους ενδεχόμενους αγοραστές των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam ⁽¹⁾.

- 1) Ο πρώτος λόγος αφορά αναρμοδιότητα της Επιτροπής για τη λήψη της προσβαλλομένης αποφάσεως και, ως εκ τούτου, κατάχρηση εξουσίας, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να λάβει απόφαση με την οποία διαπιστώνεται ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε για την εκτέλεση της αποφάσεως της 9ης Μαρτίου 2012 δεν συνιστά καταστρατήγηση της αποφάσεως αυτής, χωρίς νέα εμπεριστατωμένη εξέταση.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση της υποχρεώσεως εφαρμογής της επίσημης διαδικασίας εξέτασεως στο πλαίσιο του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων σε περίπτωση σοβαρών αμφιβολιών.
- 3) Ο τρίτος λόγος αφορά αντιφατικότητα του σκοπού και της αιτιολογίας, στο μέτρο που, αφενός, δεν υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ του σκοπού της αποφάσεως τον οποίο προβάλλει η Επιτροπή και του πραγματικού περιεχομένου της αποφάσεως και, αφετέρου, η απόφαση χρησιμοποιεί αντιφατικά κριτήρια για την εκτίμηση της ελλείψεως οικονομικής συνέχειας μεταξύ των δραστηριοτήτων που έτυχαν ενισχύσεως και του προσώπου απέκτησε τις δραστηριότητες αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ L 256, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2008, C 133, σ. 1.

- 4) Ο τέταρτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς i) το αντικείμενο της πωλήσεως, ii) την τιμή της μεταβιβάσεως, iii) τον χρόνο πραγματοποιήσεως της μεταβιβάσεως, iv) τον βαθμό ανεξαρτησίας των νέων κυρίων και μετόχων και v) την οικονομική λογική της πράξεως.
- 5) Ο πέμπτος λόγος αφορά έλλειψη νομικής βάσεως, στο μέτρο που η απόφαση ελήφθη χωρίς να εξακριβωθεί αν η μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού πραγματοποιήθηκε στην αγοραία αξία τους και χωρίς μελέτη των συνεπειών του γεγονότος ότι ο αγοραστής ανήκει στον ίδιο όμιλο με το πρόσωπο που απέναι τις παράνομες ενισχύσεις.

(¹) Κρατική ενίσχυση αριθ. SA.34547 (2012/N) — Γαλλία, η οποία αποτέλεσε αντικείμενο ανακοινώσεως στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2012, C 305, σ. 10).

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2013 — **Communicaid Group** κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-4/13)

(2013/C 71/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Communicaid Group Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Brennan, solicitor, F. Randolph, Queen's Counsel, και M. Gray, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, στο σύνολό τους ή μόνον στο μέτρο που η CLL-Allingua κατέταξε πρώτη, καθεμία από τις αποφάσεις της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 2012 για τις παρτίδες 1, 2, 3, 7, 8 και 9 της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών όσον αφορά (πολλαπλές) συμβάσεις-πλαίσια για την παροχή υπηρεσιών γλωσσικής επιμορφώσεως για το προσωπικό των θεσμικών οργάνων και των λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις Βρυξέλλες (ΕΕ 2012/S 45-072734).

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της διαφάνειας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και το άρθρο 94 του δημοσιονομικού κανονισμού (¹) μη

αποκλείοντας την CLL-Allingua από τον διαγωνισμό, ενώ η τελευταία βοηθήθηκε, κατά την προετοιμασία της προσφοράς της, από υπάλληλο ο οποίος είχε συμμετάσχει στα προπαρασκευαστικά στάδια της προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών και είχε εργαστεί στην οικεία μονάδα της Επιτροπής καθώς και σε επιτροπή αξιολογήσεως επιφορτισμένη με την εξέταση πολύ παρόμοιας διαδικασίας διαγωνισμού στην οποία η Communicaid και η CLL-Allingua είχαν συμμετάσχει, δεδομένου ότι ο υπάλληλος αυτός παρέβη την υποχρέωση πίστωσης έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παρέσχε στην CLL-Allingua αδικαιολόγητο πλεονέκτημα έναντι της Communicaid.

- 2) Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της διαφάνειας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως και ερμήνευσε εσφαλμένως το σημείο III.2.2) της προκηρύξεως διαγωνισμού (ΕΕ 2012/S 45-072734) κρίνοντας ότι η CLL-Allingua είχε την οικονομική ικανότητα να εκτελέσει τη σύμβαση, ενώ το συμπέρασμα αυτό δεν στηριζόταν σε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία και, συνεπώς, η Επιτροπή όφειλε να θεωρήσει ότι η CLL-Allingua δεν πληρούσε, νομικώς, αυτή την προϋπόθεση.

- 3) Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπήρξαν πλείονα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά κάθε ένα από τα τέσσερα κριτήρια αξιολογήσεως, στο μέτρο που η επιτροπή αξιολογήσεως (i) κατά σύστημα εκτίμησε τις προσφορές βάσει υποκριτηρίων αναθέσεως τα οποία δεν είχε προηγουμένως ανακοινώσει, (ii) βαθμολόγησε κατά μη συνεπή τρόπο τις προσφορές κατά την τεχνική αξιολόγηση των διαφόρων παρτίδων, σε βάρος της Communicaid και ευνοώντας την CLL-Allingua, και (iii) παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς τις αξιολογήσεις της.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2013 — **NICO** κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-6/13)

(2013/C 71/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Ελβετία) (εκπρόσωποι: J. Grayston, Solicitor, G. Pandey, P. Gjortler, D. Rovetta, D. Sellers και N. Pilkington, lawyers)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν ⁽¹⁾, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν ⁽²⁾, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες πράξεις περιλαμβάνουν την προσφεύγουσα στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακύρωσης που αφορούν παράβαση ουσιώδους τύπου, καθώς και παραβίαση των Συνθηκών και των κανόνων του δικαίου σχετικά με την εφαρμογή τους: προσβολή του δικαιώματος ακρόασης, ανεπαρκή αιτιολογία, προσβολή του δικαιώματος άμυνας, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος της ιδιοκτησίας.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι το Συμβούλιο δεν της επέτρεψε να προβάλει τα επιχειρήματά της ενώ δεν υπήρχαν αντίθετες ενδείξεις που να τα δικαιολογούν, ειδικά όσον αφορά την επιβολή των μέτρων στις τρέχουσες συμβατικές δεσμεύσεις. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να παραθέσει επαρκή αιτιολογία, γεγονός που το επιβεβαίωσε το ίδιο το Συμβούλιο, και δεν απάντησε στις αιτήσεις για πρόσβαση σε έγγραφα. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι με τις παραλείψεις αυτές το Συμβούλιο προσέβαλε το δικαίωμά της υπεράσπισης και της στέρησης τη δυνατότητα να αντικρούσει αποτελεσματικά τα πορίσματα του Συμβουλίου, εφόσον τα πορίσματα αυτά δεν τέθηκαν στη διάθεσή της. Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν είναι θυγατρική της NICO Ltd, εφόσον η εταιρεία αυτή δεν υφίσταται πλέον στο Jersey, και, εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο δεν απέδειξε τον τρόπο με τον οποίο, αν ήταν θυγατρική της, θα προέκυπτε από το γεγονός αυτό οικονομικό όφελος για το ιρανικό κράτος αντίθετο προς τον σκοπό της προσβαλλόμενης αποφάσεως και του προσβαλλόμενου κανονισμού. Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, με την επιβολή μέτρων επί των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και των τρεχουσών συμβατικών δεσμεύσεων που διαχειρίζεται η προσφεύγουσα, το Συμβούλιο προσέβαλε το θεμελιώδες δικαίωμα ιδιοκτησίας της με τη λήψη μέτρων των οποίων αμφισβητείται η αναλογικότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ 16.10.2012, L 282, σ.58

⁽²⁾ ΕΕ 16.10.2012, L 282, σ. 16

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Ιανουαρίου 2013 — ClientEarth κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-8/13)

(2013/C 71/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), Générations futures (Ons-en-Bray, Γαλλία) και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. van den Biesen, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 26ης Οκτωβρίου 2012 [Ares (2012) 1271350].

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στις προσφεύγουσες-ενάγουσες ποσό το οποίο θα καθορίσει το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προετίθεντο να κάνουν χρήση των δικαιωμάτων τα οποία τους παρέχονται βάσει του κανονισμού για την εφαρμογή της Συμβάσεως του Ώρχους [Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006] ⁽¹⁾. Βάσει του κανονισμού αυτού, υπέβαλαν αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 582/2012 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2012 ⁽²⁾, για την έγκριση της δραστικής ουσίας bifenthrin, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 ⁽³⁾. Στην αίτησή τους, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες παρέπεμπαν στη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, το οποίο έχει επιλύσει ένα ουσιώδες ζήτημα σχετικό με τον οικείο κανονισμό (αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2012, T-338/08, Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, και T-396/09, Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή). Εντούτοις, η Επιτροπή, με την εν προκειμένω προσβαλλόμενη απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2012, αποφάσισε να κηρύξει απαράδεκτη την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο με τις δύο αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2012 ακύρωσε τις προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής, οι οποίες ήταν πανομοιότυπες με την προσβαλλόμενη εν προκειμένω, αποφαινόμενο ότι ο προμνημονευθείς κανονισμός περί εφαρμογής της Συμβάσεως του Ώρχους στερούταν εν μέρει νομιμότητας, καθόσον αντέβαινε στις διατάξεις της εν λόγω Συμβάσεως ⁽⁴⁾. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της Συμβάσεως αυτής, όπως και το σύνολο των κρατών μελών της.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι κακώς η Επιτροπή δεν τήρησε τη νομολογία που διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο με τις προμνημονευθείσες αποφάσεις της 14ης Ιουνίου 2012, Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe κατά Επιτροπής, και Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι ο περιορισμός που επιβάλλεται βάσει του κανονισμού περί εφαρμογής της Συμβάσεως του Ώρχους στις «διοικητικές πράξεις ατομικού περιεχομένου» συνιστά παράβαση της υποχρέωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης να τηρεί τη Σύμβαση του Ώρχους, καθόσον το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 περιορίζει την έννοια των «πράξεων», όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ώρχους, στις «διοικητικές πράξεις», οι οποίες, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1367/2006, ορίζονται ως «μέτρ[α] με ατομικό περιεχόμενο».

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Άρhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, ΕΕ L 264, σ. 13.
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 582/2012 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2012, για την έγκριση της δραστικής ουσίας bifenthrin, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και την κατάργηση του παραρτήματος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής, ΕΕ L 173, σ. 3.
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 309, σ.1.
- (⁴) Σύμβαση σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα — Δηλώσεις, ΕΕ L 124, σ. 4.

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 17 Ιανουαρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 6 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση F-41/06 RENV, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-20/13 P)

(2013/C 71/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει νομικώς ανυπόστατη την απόφαση που εξέδωσε στις 6 Νοεμβρίου 2012 το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-41/06 RENV, Marcuccio κατά Επιτροπής, ή, επικουρικά, να την ακυρώσει καθ' ολοκληρία και χωρίς καμία εξαίρεση και, επιπλέον, 2.α) κυρίως, καθόσον προκύπτει από τη δικογραφία: 2.α.α) να δεχτεί κάθε αίτημα που πρόβαλε ο αναιρεσείων πρωτοδίκως στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, μεταξύ των οποίων και το αίτημα να του καταβάλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα δικαστικά έξοδά του που θα υποστεί λόγω της αναιρετικής διαδικασίας, ή: 2β) επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, το οποίο θα πρέπει να αποφανθεί κατά νόμο επί κάθε αιτήματος που διατύπωσε ο αναιρεσείων πρωτοδίκως στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως έχει ασκηθεί κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή-αγωγή που είχε αναπεμφθεί στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατόπιν της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2011 στην υπόθεση T-20/09, Επιτροπή κατά Marcuccio, με την οποία είχε ακυρωθεί εν μέρει η απόφαση που είχε εκδοθεί στην υπόθεση F-41/06 επί της προσφυγής-αγωγής που είχε ασκήσει ο νυν αναιρεσείων με αίτημα, πρώτον, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Μαΐου 2005 να τον συνταξιοδοτήσει λόγω αναπηρίας, καθώς και μιας σειράς πράξεων συναφών προς την εν λόγω απόφαση, και, δεύτερον, την επιβολή στην Επιτροπή της υποχρέωσης να του καταβάλει αποζημίωση.

Ο αναιρεσείων προβάλλει επτά λόγους αναιρέσεως.

- 1) Διαδικαστικές πλημμέλειες που ζημίωσαν τα συμφέροντά του και που ενέχουν σοβαρές, πρόδηλες, κατάφωρες, οφθαλμοφανείς, προφανείς, μη αναστρέψιμες και κρίσιμες δικαστικές πλάνες.
- 2) Πλήρης έλλειψη αιτιολογιών στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.
- 3) Έλλειψη νομιμότητας της επίμαχης απόφασης της Επιτροπής, λόγω, μεταξύ άλλων, αναρμοδιότητας του οργάνου που την εξέδωσε, πλημμέλειες της σχετικής διαδικασίας, οι οποίες ενέχουν παραβάσεις ουσιώδους τύπου και κατάχρηση εξουσίας υπό μορφή καταστρατηγήσεως της διαδικασίας.
- 4) Παραποίηση των πραγματικών περιστατικών.
- 5) Εσφαλμένη, λανθασμένη, απατηλή και παράλογη παράβαση των κανόνων περί αποδείξεως, καθώς και παραβίαση πληθώρας αρχών του δικαίου και νομικών διατάξεων.

- 6) Μη λήψη αποφάσεως επί πολλών θεμελιωδών πτυχών της ένδικης διαφοράς.
- 7) Παράνομη απόρριψη ως απαράδεκτου ενός λόγου ακυρώσεως που είχε διατυπώσει ο νυν αναιρεσείων κατά της επίμαχης αποφάσεως της Επιτροπής.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2013 — Maurer & Wirtz κατά ΓΕΕΑ — Sacra (4711 Aqua Mirabilis)

(Υπόθεση T-25/13)

(2013/C 71/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maurer & Wirtz GmbH & Co. KG (Stolberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Schulte-Beckhausen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sacra Srl (Βενετία, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει της απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 13ης Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση R 1601/2011-2,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της προσφυγής και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «4711 Aqua Mirabilis» για προϊόντα της κλάσεως 3 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 8 988 181

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η Sacra Srl

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «Aqua Admirabilis» για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', καθώς και του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-445/09 και T-448/09) ⁽¹⁾

(2013/C 71/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή των ενωθεισών υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 24 της 30.1.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-447/09 και T-449/09) ⁽¹⁾

(2013/C 71/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή των ενωθεισών υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 24 της 30.1.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-125/11) ⁽¹⁾

(2013/C 71/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 145 της 14.5.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2013 — Centre national de la recherche scientifique κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/11) ⁽¹⁾

(2013/C 71/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 145 της 14.5.2011.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2013 — Νικόλαος Κατρακάζας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-24/11) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Εσωτερικοί διαγωνισμοί COM/INT/OLAF/09/AD 8 και COM/INT/OLAF/09/AD 10 — Καταπολέμηση της απάτης — Επανεξέταση της αποφάσεως περί συμμετοχής στην προφορική δοκιμασία — Επανεξέταση της αποφάσεως περί μη εγγραφής στον εφεδρικό πίνακα προσλήψεων — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά την προκήρυξη του διαγωνισμού — Προϋποθέσεις για τα διπλώματα και την επαγγελματική εμπειρία — Κανόνας περί της ανωνυμίας — Παράβαση του άρθρου 31 ΚΥΚ — Κατάχρηση εξουσίας — Θέμα της γραπτής δοκιμασίας το οποίο ευνοεί κατηγορία υποψηφίων — Συμπεριφορά μέλους της εξεταστικής επιτροπής κατά την προφορική δοκιμασία)

(2013/C 71/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Νικόλαος Κατρακάζας (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικά B. Eggers και P. Pecho, στη συνέχεια B. Eggers)

Αντικείμενο

Υπαλληλική υπόθεση — Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού να μην περιλάβει τον προσφεύγοντα στον εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού COM/INT/OLAF/09/AD8.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Ν. Κατρακάζας φέρει τα δικαστικά έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 152 της 21.5.2011, σ. 33.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-92/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεμοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτη)

(2013/C 71/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί παρακρατήσεων από το επίδομα αναπηρίας του προσφεύγοντος προκειμένου να καλυφθεί το ποσό των δικαστικών εξόδων στο οποίο καταδικάστηκε ο προσφεύγων από το Δικαστήριο της Δημόσιας Διοικήσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον L. Marcuccio στα δικαστικά του έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-95/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεμοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 71/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί παρακρατήσεων από το επίδομα αναπηρίας του προσφεύγοντος προκειμένου να ανακτηθεί το ύψους 3 000 ευρώ ποσό που καταβλήθηκε στον προσφεύγοντα σε εκτέλεση αποφάσεως του Δικαστηρίου της Δημόσιας Διοικήσεως και, εν συνεχεία, ακυρώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 28ης Ιανουαρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-100/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου ή με άλλο τρόπο αναπαραγωγής — Εκπρόθεσμο της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο)

(2013/C 71/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη καταβολής στον προσφεύγοντα αποζημιώσεως λόγω ζημίας που υπέστη εξαιτίας της καθυστερημένης ενεργοποίησης της διαδικασίας συνταξιοδότησής του κατά το άρθρο 53 του ΚΥΚ και εξαιτίας της παραλείψεως εκδόσεως αποφάσεως σχετικά με την ενδεχόμενη επαγγελματική προέλευση της ασθενείας που δικαιολογούσε τη συνταξιοδότησή του

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη

2) Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Οκτωβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-126/12)

(2013/C 71/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος(οι): M. Boury, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της αποφάσεως που εκδόθηκε σε απάντηση της διοικητικής ενστάσεως με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ζήτησε, πρώτον, να αναγνωρίσει η Επιτροπή ότι μόνον ορισμένα από τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον προσωπικό διοικητικό φάκελλό

του μπορούσαν να διαβιβασθούν στον ανακριτή του Tribunal de première instance de Bruxelles [πλημμελειοδικείου Βρυξελλών] και, δεύτερον, να διαπιστωθεί ο παράνομος χαρακτήρας της αποκρύψεως έναντι του δικαστηρίου αυτού της αποφάσεως της 2ας Φεβρουαρίου 2001.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, μεταξύ άλλων:

— να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η ΑΔΑ στις 24 Αυγούστου 2012 ως απάντηση στη διοικητική ένσταση αριθ. R/367/12·

— να αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα της αποκρύψεως έναντι της βελγικής δικαιοσύνης του πραγματικού προσωπικού διοικητικού φακέλλου του, της αποφάσεως της ΑΔΑ της 2ας Φεβρουαρίου 2001 και του συνόλου των σχετικών στοιχείων, εγγράφων τα οποία ζήτησε από την Επιτροπή η βελγική ποινική δικαιοσύνη.

— να αναγνωρίσει ότι παράνομως διαβιβάστηκαν στο πλημμελειοδικείο Βρυξελλών έγγραφα εμπιστευτικού χαρακτήρα τα οποία προσκομίστηκαν άνευ νομίμου ελέγχου και πέραν των διατάξεων του ΚΥΚ εντός του τέως τμήματος ADMIN B9, στο οποίο ανατέθηκε η διοικητική έρευνα που κίνησε η ΑΔΑ στις 2 Φεβρουαρίου 2001, κατά παράβαση των διατάξεων του ΚΥΚ·

— να αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα της παρεμβάσεως υπαλλήλων της Επιτροπής κατά την εκ μέρους του πλημμελειοδικείου Βρυξελλών εξέταση της υποθέσεώς του και μάλιστα με σκοπό επιζήμιο για τα συμφέροντα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, μολονότι δεν είχαν προς τούτο ούτε σχετική εντολή ούτε αρμοδιότητα·

— να αναγνωρίσει ότι καθ' όλη τη διάρκεια της υποθέσεως ο προσφεύγων-ενάγων και η οικογένειά του υπέστησαν σοβαρές προσβολές των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους και ότι ο προσφεύγων-ενάγων υπέστη σοβαρή επαγγελματική και υλική ζημία, καθώς και ηθική βλάβη που δυσχερώς μπορούν να αποκατασταθούν και να ικανοποιηθούν και ότι, ως εκ τούτου, δικαιούται να τύχει αποζημιώσεως και ικανοποίησης για τις ως άνω ζημίες και την ως άνω ηθική βλάβη.

Προσφυγή/αγωγή της 2ας Νοεμβρίου 2012 — ZZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-130/12)

(2013/C 71/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: B. Cortese και A. Salerno, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε αίτημα διπλαιο-
σιασμού του επιδόματος συντηρούμενου τέκνου κατ' εφαρμογή του
άρθρου 67, παράγραφος 3, του ΚΥΚ

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση του προϊσταμένου της μονάδας Ατο-
μικά Δικαιώματα, της 4ης Αυγούστου 2008, με την οποία το
δικαίωμα της προσφεύγουσας για διπλοασμό του επιδόματος
συντηρούμενου τέκνου τέθηκε υπό την προϋπόθεση «το σύνολο
των ειδικών εξόδων που απαιτούνται λόγω της φύσεως της
αναπηρίας και επιβαρύνουν» την προσφεύγουσα να υπερβαίνουν
το ποσό των 333,19 ευρώ ανά μήνα, καθώς και την απόφαση
του προϊσταμένου της μονάδας Ατομικά Δικαιώματα, της 24ης
Οκτωβρίου 2008, με την οποία απορρίφθηκε εν προκειμένω το
αίτημα διπλοασμού του επιδόματος, όπως επιβεβαιώθηκαν
κατόπιν νέας εξέτασής του φακέλου με την απόφαση του
προϊσταμένου της μονάδας Ατομικά Δικαιώματα, της 5ης
Δεκεμβρίου 2011, όπως αυτή στη συνέχεια επιβεβαιώθηκε με
την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινο-
βουλίου, της 20ης Ιουλίου 2012, κοινοποιηθείσα στην προ-
σφεύγουσα στις 23 Ιουλίου 2012, με την οποία απορρίφθηκε
η διοικητική της ένσταση·

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά ΕΚΠΙΝΤ

(Υπόθεση F-148/12)

(2013/C 71/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A.
Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξι-
κομανίας (ΕΚΠΙΝΤ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης που οριστικοποιεί την έκθεση βαθμολο-
γίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1 Ιανουαρίου έως 31
Δεκεμβρίου 2011.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2012 περί ορι-
στικοποίησής της εκθέσεως βαθμολογίας 2012, η οποία καλύ-
πτει την περίοδο από 1 Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2011·

— εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση
της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων αρχής της 26ης

Οκτωβρίου 2012, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική
ένσταση του προσφεύγοντος με αίτημα την αναθεώρηση της
εκθέσεώς του βαθμολογίας 2012·

— να καταδικάσει το ΕΚΠΙΝΤ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-152/12)

(2013/C 71/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A.
Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί υπολογισμού βάσει των νέων ΓΕΔ
των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχαν αποκτηθεί πριν την
ανάληψη υπηρεσίας.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 26ης Μαρτίου 2012 περί υπο-
λογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει
πριν αναλάβει υπηρεσία στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του
άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·

— καθόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της 3ης
Σεπτεμβρίου 2012 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική
του ένσταση κατά της απόφασης περί υπολογισμού στο συντα-
ξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης των συνταξιοδοτικών δικαιωμά-
των που είχε αποκτήσει πριν αναλάβει υπηρεσία·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση F-154/12)

(2013/C 71/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: F. Parrat, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Μερική ακύρωση της αποφάσεως περί καθορισμού στις 16 Νοεμβρίου 2011 της αρχαιότητας του προσφεύγοντος στον βαθμό κατά τον διορισμό του σε θέση της ομάδας καθηκόντων υπαλλήλων διοικήσεως μετά από πιστοποίηση.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει το μέρος της αποφάσεως της 23ης Ιανουαρίου 2012 που τροποποιεί την αρχαιότητα του προσφεύγοντος στον βαθμό και καθορίζει ως σχετική ημερομηνία τη 16η Νοεμβρίου 2011 αντί της 1ης Ιανουαρίου 2011·
- να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 20ής Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής των Περιφερειών

(Υπόθεση F-156/12)

(2013/C 71/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγομένη: Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος καταβολής αποζημιώσεως λόγω των παράνομων ενεργειών της Επιτροπής των Περιφερειών και αίτημα προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας και προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2012 περί απορρίψεως του από 19 Οκτωβρίου 2011 αιτήματός του για καταβολή αποζημιώσεως λόγω των παράνομων ενεργειών της Επιτροπής των Περιφερειών·
- εν ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Περιφερειών της 10ης Σεπτεμβρίου 2012, η οποία του κοινοποιήθηκε με ηλεκτρονικό μήνυμα αυθημερόν και διά συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής στις 12 Σεπτεμβρίου 2012, περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή των Περιφερειών στην καταβολή επιδόματος 354 000 ευρώ προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας, ποσό του οποίου ο προσδιορισμός είναι

προσωρινός, και ποσού 100 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, ποσό του οποίου ο προσδιορισμός γίνεται *ex aequo* και *bono*·

- να καταδικάσει την Επιτροπή των Περιφερειών στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-157/12)

(2013/C 71/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ZZ (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα μετακινήθηκε σε άλλη θέση και της σιωπηρής αποφάσεως περί αναδρομικής ανακλήσεως των καθηκόντων της ως συμβούλου του διευθυντή διευθύνσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και αίτημα αποκατάστασης της ζημίας και της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 20ής Ιουνίου 2012 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική της ένσταση κατά της αποφάσεως της 20ής Μαρτίου 2012 περί μετακινήσεώς της σε άλλη θέση·
- να ακυρώσει την απόφαση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Μαρτίου 2012, με την οποία ανακλήθηκαν, αναδρομικώς από την 15η Μαρτίου 2012, τα καθήκοντά της ως συμβούλου διευθυντή του καθού-εναγόμενου και μετακινήθηκε, αυθημερόν, σε υπηρεσία της ίδιας διευθύνσεως ως σύμβουλος·
- να αναγνωρίσει την πολύπλευρη ζημία και ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα (ως προς την υγεία, την αξιοπρέπεια, την επαγγελματική φήμη, την απώλεια ισών ευκαιριών εξέλιξης της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας) εξαιτίας διαδοχικών ενεργειών παρενοχλήσεως και κακής διοικήσεως που λαμβάνουν χώρα χωρίς διακοπή από το 2009·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα το εύλογο ποσό των 400 000 ευρώ ως αποκατάσταση της ζημίας και της ηθικής βλάβης της·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 71/52	Υπόθεση F-148/12: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά ΕΚΠΙΝΤ	30
2013/C 71/53	Υπόθεση F-152/12: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής	30
2013/C 71/54	Υπόθεση F-154/12: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά ΕΥΕΔ	30
2013/C 71/55	Υπόθεση F-156/12: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Επιτροπής των Περιφερειών	31
2013/C 71/56	Υπόθεση F-157/12: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Δεκεμβρίου 2012 — ZZ κατά Κοινοβουλίου	31

Τιμή συνδρομής 2013 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 420 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	910 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί), DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωση για τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

